

جهان نون

شماره پانزدهم / تیر 1390

Email: jahanenovin1@gmail.com

<http://jahanenovin.blogspot.com>

- 2 سرمقاله: گسترش نظامی‌گری سرمایه‌داری، هم‌چنان این نظام را درگیر کرده است
- 2 جنبش کارگری و چالش‌های پیش رو
- 4 بیچاره ساروتقی
- 5 آن سوی خبرها
- 7 جهانگیرخان صور اسرافیل؛ به مناسبت روز روزنامه‌نگار
- 9 زاغه‌نشینی در مصر، دست‌آورد سال‌ها اجرای سیاست‌های نئولیبرالیسم
- 10 جدول افزایش قیمت‌ها در فروردین، اعلام شده توسط مرکز آمار و بانک مرکزی
- 11 اخبار دانشجویی
- 12 اخبار کارگری
- 15 اخبار اقتصادی
- 16 اخبار زنان
- 17 اخبار بین‌الملل
- 19 شعر: طوفان کور سود
- 19 شعر: انگبین وحدت
- 20 سعید سلطان‌پور و هنر انقلابی

گسترش نظامی گری سرمایه داری هم چنان این نظام را درگیر کرده است

پس از خلاصی نظام جهانی سلطه از لشکرکشی به عراق، اکنون به نظر می‌رسد که به تدریج نظامیان کشورهای سرمایه داری می‌خواهند افغانستان را ترک کنند و خود را از چنگ جنگ ده ساله در این کشور خلاص کنند. در آخرین موضع گیری، امریکا اعلام کرده است که ظرف یک سال آینده (30 می) هزار نظامی خود را از آن

کشور خارج خواهد کرد.

کشورهای انگلیس و فرانسه و آلمان نیز در متابعت از امریکا و به فراخور حال، اعلام کرده اند که در آینده ای نزدیک نیروهای خود را از آن کشور خارج خواهند کرد. اما هم زمان نیروهای نظامی این

کشورها که گویا نمی‌توانند بدون جنگ، روزگار بگذرانند، در جنگ لیبی درگیر شده و زمزمه دخالت در ناآرامی‌های سوریه، هر روز بیشتر به گوش می‌رسد.

بحران سرمایه‌داری جهانی پس از یک دوران شدت، به صورت آرام ادامه دارد. نظام سرمایه‌داری جهانی، همچنان ناتوان از حل بحران است و باز هم به صورت ناآرامی‌ها در یونان و اسپانیا خود را نشان می‌دهد و احتمال گسترش مجدد آن در سایر کشورهای اروپایی زیاد است. رکود اقتصادی و بیکاری فزاینده ادامه دارد. ترکیدن حباب قیمت‌های مسکن که سرآغاز این بحران در سال 2008 بود، همچنان لاینحل باقی مانده است و با تزریق پول‌های کلان در اقتصادهای بیمار، بار دیگر این بحران را با شدت بیشتر در آینده‌ای نزدیک نوید می‌دهد و می‌رود تا

کل ارکان نظام سرمایه‌داری را به چالش جدی بکشاند.

این بحران آن چنان شدید است که دولت‌های به ظاهر دموکرات و جناح‌های مثلاً غیر نظامی سرمایه‌داری را که سعی در ارائه چهره‌ای صلح‌طلب از خود دارند، به ضرورت مقابله با بحران‌های اضافه تولید و بیکاری فزاینده، وادار می‌کند و آنان را مجبور می‌کند هر روز به حادثه‌جویی در گوشه و کنار جهان دست بزنند و به بهانه‌های مختلف به این یا آن کشور لشکرکشی کنند تا شاید بحران را مخفی کرده و یا از سر بگذرانند.

سرکوب مردم از جانب حکومت‌هایی همانند لیبی

و سوریه امر جدیدی

نیست و با دخالت‌های

نظامی ارتش‌های ناتو

هم، این کشورها به

آزادی و دموکراسی

نمی‌رسند؛ چنانکه دو

کشور عراق و افغانستان

پس از حمله نظامی،

شرایطی بهتر از قبل

ندارند و حکومت‌های

دست‌نشانده قدرت‌های نظامی در بسیاری از

زمینه‌ها، عقب‌مانده‌تر از حکومت‌های قبلی هستند.

به‌خصوص در عراق فعلی، حکومت روی کار

آمده در زمان تسلط امریکا، بنیادگرایی هستند که

در کشتار مردم، دست کمی از صدام ندارند. اما

کشورهای تجاوزگر که برای حل بحران‌های خود

چاره‌ای جز نظامی‌گری ندارند، هر بار به بهانه‌ای

سعی در راه‌اندازی جنگ می‌کنند و با ویران کردن

کشوری، زمینه‌ی سرمایه‌گذاری‌های آینده‌ی خود

را فراهم می‌کنند.

هوشیاری مردم منطقه باید در این باشد که از جابه

جایی قدرت و تضعیف قدرت مسلط قدیم، هرچه

بیشتر در جهت ایجاد و انسجام نهادهای مردمی و

تشکل‌های صنفی و سیاسی و هم چنین احزاب

مترقی استفاده کنند تا بتوانند در شرایط مختلف، از

منافع خود دفاع کنند.

هوشیاری مردم منطقه باید در این باشد که از جابه جایی قدرت و تضعیف قدرت مسلط قدیم، هرچه بیشتر در جهت ایجاد و انسجام نهادهای مردمی و تشکل‌های صنفی و سیاسی و هم چنین احزاب مترقی استفاده کنند تا بتوانند در شرایط مختلف، از منافع خود دفاع کنند.

جنبش کارگری

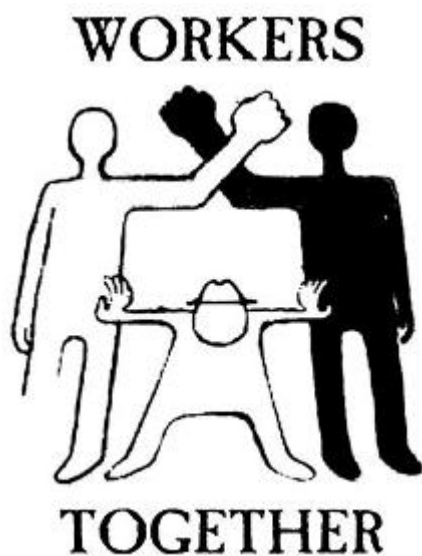
و چالش‌های پیش رو

از هنگام خیزش جدید جنبش کارگری در ابتدای دهه‌ی هشتاد مسایل و مشکلات فراوانی چه از جانب دشمنان طبقه‌ی کارگر و چه از جانب دوستان ناآگاه پیش روی این جنبش قرار گرفته است. هر چند که تا به امروز جنبش کارگری با تمام این موانع برخورد کرده و موفق شده است یکی پس از دیگری این موانع را پشت سر بگذارد. از دستگیری‌های صدها نفر گرفته تا محکومیت‌های شدید و پرونده‌سازی‌ها، احضارها و تهدیدها، همه موانع مشهودی بودند که در برابر این جنبش قرار داشته و دارند.

از سال 1383 تا کنون هیچ زمان زندان‌ها از فعالان کارگری و کارگران فعال خالی نشده است. یکی به زندان رفته و سپس دیگری جایگزین آن شده است. پرونده‌هایی در جریان بوده و هنوز مختومه نشده، پرونده‌ی دیگری باز شده است. از دستگیری کارگران ایران خودرو گرفته تا محاکمه شرکت‌کنندگان روز کارگر سفر که هنوز تمام نشده بود، دستگیری بیش از هزار نفر از کارگران شرکت واحد پیش آمد و هنوز آن پرونده تمام نشده بود، دستگیری بیش از 200 نفر در مراسم روز کارگر 1388 در پارک لاله پیش آمد و ... سپس محکومیت‌های کارگران هفت تپه و احضارها و دادگاه‌های فعالان یکی پس از دیگری.

اما جنبش کارگری همه‌ی آنها را با سربلندی گذرانده است و هیچ‌گاه در برابر این فشارها کمر خم نکرده است و در آینده نیز آماده پرداختن هزینه‌های بیشتر است و به این سادگی‌ها از میدان بیرون نخواهد رفت.

همگان می‌دانند که خواست به حق کارگران، به دست آوردن حق ایجاد تشکل‌های مستقل و دفاع از یک زندگی شرافتمندانه انسانی، امری نیست که با بگیر و ببند خاموش شود و کسی نمی‌تواند جلوی حرکت پیش رونده آن را سد کند، هر چند

امضا کنندگان بیانیه هفت تشکل، به هیچ عنوان سندیکای هفت تپه را جدای از خود نمی‌دانند و سندیکای هفت تپه نیز، خود را جدای از آنان نمی‌داند. چگونه است که هیچ کدام به نقد بیانیه‌ی دیگری نمی‌پردازند و همگان در پخش اطلاعاتی یکدیگر همکاری می‌کنند و از اطلاعاتی یکدیگر، پشتیبانی می‌کنند، اما متولیان خود خوانده، بیانیه‌های آنان را، جدایی دو دیدگاه طبقاتی و اختلاف طبقات کارگری/خرده بورژوازی می‌دانند و ده‌ها تفسیر از این دست را ارائه می‌دهند؟

ما در وجه اول خوشحال می‌شویم که بدانیم این دوستان که به هر دلیل، اقامت در خارج را برگزیده‌اند و در کشورهای زندگی می‌کنند که تشکل‌ها آزادند، تا به حال چند کارگر را متشکل کرده و چه خدماتی به کارگران آن کشورها یا حداقل کارگران مهاجر کرده‌اند و در مبارزات کارگران آن کشورها تا چه میزان شرکت داشته‌اند؟ در این زمینه دست آوردهای خودشان را برای کارگران ایران بنویسند که بسیار مفید خواهد بود. زیرا حداقل وظیفه‌ی اصلی‌شان، متشکل کردن کارگران در محیط زندگی و کار خودشان است و تفاوتی میان ملیت‌های مختلف نیست و اگر این دوستان در این امر توفیق داشته باشند، به طور حتم در گسترش جنبش کارگری ایران و یافتن متحدانی در سایر کشورها موفقیت بزرگی نصیب کارگران فعال و فعالان کارگری در داخل کشور خواهد شد. این وظیفه‌ی خطری و بزرگی است که بر عهده‌ی این دوستان مقیم کشورهای خارج است تا از این طریق، به جنبش کارگری در داخل کمک کنند.

باید به این گروه‌ها که آنان را بیشتر دوست ناآگاه می‌دانیم، توصیه شود که با ذره‌بین به دنبال پیدا کردن اختلاف در درون گروه‌های داخل نباشند و به جای آن، به وظایف خود پردازند که همانا حمایت از جنبش کارگری داخل و ارتباط آن با سایر بخش‌های کارگری در سراسر جهان است. تلاش نکنند تا فرقه‌گرایی صد فرقه‌ی محصول مهاجرت را، به درون جنبش کارگری رسوخ دهند.

آنها به طرفداری از بیانیه هفت تپه و مزایای آن بر بیانیه هفت گروه قلم‌فرسایی کرده بودند. سپس در یکی از نوشته‌های خود، گروه‌های کارگری داخلی را به دو بخش "خرده بوژوا و کارگری" تقسیم کرده و در این تقسیم‌بندی، سندیکای واحد را جدا از سندیکای هفت تپه و کانون مدافعان را "ان جی او" و خرده بوژوا و دیگران را نیز، هر یک به لقبی مفتخر کرده بودند. غافل از آنکه اختلاف سندیکای هفت تپه و سندیکای شرکت واحد، اختلاف دو برادری است که از یک پدر و مادر متولد شده‌اند و به زودی و به راحتی، حل خواهد شد. آنان هر دو محصول جنبش کارگری و تلاش

**امضا کنندگان بیانیه هفت تشکل
به هیچ عنوان سندیکای هفت تپه را
جدای از خود نمی‌دانند
و سندیکای هفت تپه نیز
خود را جدای از آنان نمی‌دانند**

های بی‌وقفه‌ی کارگران فعال و فعالان کارگری هستند و اگر شما بی‌مورد مداخله نکنید، هیچ مشکلی وجود ندارد. فعالان داخلی با یکدیگر اختلاف نظر دارند، این ضرورت پیشرفت است. آنها به یکدیگر انتقاد می‌کنند، بحث و بررسی می‌کنند، اما برای حل اختلاف خود، نیازی به مداخله‌ی خارج گود نشینان ندارند. همه عاقل و بالغ هستند و مسایل را درک می‌کنند.

پرهزینه باشد. زیرا هزینه‌های بیشتر، با آنکه سرعت حرکت جنبش کارگری را کندتر می‌کند، اما آن را پخته‌تر و عمیق‌تر نیز می‌کند. اما به قول آن مبارز قدیم:

باکم از ترکان تیرانداز نیست

طعنه‌ی تیر آورانم می‌کشد
به موازات پیشرفت جنبش کارگری، عده‌ای از افراد و گروه‌هایی که به ظاهر دوست هستند، ولی سال‌ها اقامت در خارج از کشور آنان را به فرقه‌هایی با گرایش‌های نه چندان مختلف تبدیل کرده است، هریک سعی می‌کنند با یارکشی از درون این جنبش، برای مقابله با رقبای خود استفاده کنند. هر چند تیر آنان، که به دنبال دار و دسته سازی هستند، در موارد متعددی به سنگ خورده است و آخرین آن، اعلام استقلال یکی از گروه‌های داخل بود که تا کنون برخی از فرقه‌های خارج‌نشین تلاش کرده بودند آن را وابسته به خود اعلام کنند (نگاه کنید به نامه مظفر فلاحی از اعضای سابق انجمن کارگری جمال چراغ ویسی، عنوان مطلب: مشکلات و بلاگ انجمن چراغ ویسی).

این اعلام استقلال را باید به فال نیک گرفت و امیدوار بود این گروه نیز عدم مداخله در امور سایر تشکل‌ها را، سرلوحه‌ی کار خود قرار دهد و با برخوردهای شفاف‌تر، به مبارزات خود برای احقاق حقوق کارگران و زحمتکشانشان ادامه دهد. اما گویا این گروه‌های چندنفره، از پا نمی‌نشینند و سال‌ها اقامت در خارج، آنان را به کلی از بینش واقعی نسبت به مسایل داخلی بیگانه کرده است. در یکی از آخرین دخالت‌های بی‌مورد، یکی از این فرقه‌ها به فعالان داخلی هشدار داده بود که مواظب باشید (!) تندروری نکنید (!) به دام جنبش سبز نیافتید (!) خودتان را به کشتن ندهید (!) و... در حقیقت سرود یاد مستان داده بود؛ غافل از آنکه کسانی که بیش از سی سال است در سخت‌ترین شرایط برای آزادی مبارزه کرده‌اند و با ترفندهای مختلف جناح‌های سرمایه‌داری آشنائی دارند، در مقابله با چالش‌ها، هر چند افتان و خیزان، اما راه را بهتر می‌شناسند.

تحت ستم بپردازیم که برای رسیدن به جامعه‌ی بهتر، راهی جز این نداریم.

فرقه‌گرایان بدانند که اگر به فرض محال، موفق شوند عده‌ای را از جنبش کارگری جدا کنند، آنها را جذب خود نخواهند کرد، بلکه آنان را به دامان رفرمیست‌ها و سرمایه‌داران می‌اندازند. پس لازم است آگاهانه‌تر حرکت کنند.

ما اطمینان داریم که وحدت جنبش کارگری، روز به روز در حال گسترش بوده و خواهد بود.

به یک و معقولانه و در یک فضای گفت و شنود حل کنند. با روشن شدن هر اختلاف، زمینه‌های حل آن فراهم می‌شود و با حل هر اختلاف، انسجام و وحدت گسترش می‌یابد. این ضرورت حرکت متحدانه مردمی است تا به حقوق از دست رفته‌ی خود برسند. جنبش کارگری اکنون فراتر از گروه‌ها و محفل‌های چند نفره است. باید این مساله باور شود و به جای یارکشی و فرقه‌گرایی، به حرکت عظیم رو به گسترش کارگران، زحمتکشان، زنان، دانشجویان و همه‌ی اقشار

که البته فعالان داخلی تا به حال، آگاه‌تر از آن بوده‌اند که به این دام‌ها گرفتار شوند. اگر واقعا دوست هستند، تلاش کنند تا وحدت را در این جنبش نو پا دامن زنند که حرکت متحدانه فعالان کارگری در داخل، بسیاری اختلافات نظری آنان را در آینده حل خواهد کرد.

البته فعالان داخلی به دنبال وحدت صوری و ظاهری نیستند و از اختلاف نظرها به خوبی آگاهند و آن را لازمه‌ی رشد و گسترش می‌دانند. به همین جهت تلاش می‌کنند تا اختلافات را یک

از این نمونه‌ها در تاریخ بسیار می‌توان سراغ گرفت. تیمور تاش خدمات زیادی به رضا شاه کرد و در تحکیم قدرت او، از هیچ جنایاتی فروگذار نکرد، اما عاقبت هم مورد غضب رضا شاه قرار گرفت و در زندان کشته شد.

مرحوم بازرگان نیز در دوره حکومت موقت خود، هزاران دل را به درد آورد تا یک دل را به دست آورد، که آن هم میسر نشد.

اکنون پس از این همه تجربیات، هم چنان عده‌ای نیز در پی به دست آوردن دل قدرت‌مداران، مبارزات مردم را فدا می‌کنند و منتظر گوشه چشمی از قدرت برای به دست آوردن خواسته‌های خود هستند.

این یک مساله تاریخی است. هنگامی که قدرت‌مداران به بن‌بست می‌رسند، هر یک برای نجات خود سعی در رهایی‌گریبان خود می‌کنند و با به کارگیری اعوان و انصار جدید، نوکران قبلی را مانند تفاله به دور می‌اندازند.

در دعوای اخیر میان جناح‌های قدرت، دو مساله مشخص است:

یکی آنکه در درگیری‌های جناح‌های حاکم، هر کدام سعی می‌کنند نارسایی‌ها و تقصیرات را به گردن دیگری بیندازند و خود را از مخمصه‌ای که در آن گرفتار شده‌اند، رها سازند. غافل از آنکه دل‌های فراوانی را به درد آورده‌اند که دیگرترمیم آنها امکان‌پذیر نیست.

اما مساله دوم و آنچه هم چنان جالب توجه است، آن است که عده‌ای از طرفداران اصلاحات چشم

“هزاران دل به درد آوردم تا یک دل را به دست آورم، آن هم میسر نشد.”

از آن روز تا به حال هم، بسیاری از سیاستمداران متملق و چاپلوس سعی در به دست آوردن دل قدرت‌مداران برتر داشته‌اند. در این راه، تن به بسیاری کارها داده‌اند تا دل قدرت‌بزرگتر را به دست آورند، اما قدرت بزرگتر هر زمان که با مشکل مواجه شده است، همین سیاستمداران چاپلوس را قربانی کرده است.

هویدا سیزده سال، با تمام وجود در خدمت حفظ قدرت شاه قرار داشت و تمام تلاش خود را در جهت رضایت او به کار برد، اما وقتی شاه با مشکل مواجه شد، او جزء اولین کسانی بود که دستگیر شده و تقصیرها به گردن او انداخته شد و بعدها به وسیله‌ی حاکمیت جدید اعدام شد

داستان شاه و هویدا یکی از نمونه‌های برجسته تاریخ معاصر است. هویدا سیزده سال، با تمام وجود در خدمت حفظ قدرت شاه قرار داشت و تمام تلاش خود را در جهت رضایت او به کار برد، اما وقتی شاه با مشکل مواجه شد، او جزء اولین کسانی بود که دستگیر شده و تقصیرها به گردن او انداخته شد و بعدها به وسیله‌ی حاکمیت جدید اعدام شد.

بیچاره ساروتقی

“هزاران دل به درد آوردم تا یک دل را به دست آورم، آن هم میسر نشد”

ساروتقی یا تقی سرخ مو، وزیر اعظم شاه عباس بود. او مورد اعتماد وسیع شاه قرار داشت و کارهای مهم مملکتی به او واگذار می‌شد. او آنقدر به شاه‌عباس خوش خدمتی می‌کرد که وفاداریش را به شاه ثابت کرده بود. سال‌ها در خدمت تحکیم سلطنت شاه عباس به همه کار دست زده بود.

از تملق‌ها و چاپلوسی‌های او در برابر شاه عباس داستان‌ها گفته‌اند، از جمله آنکه در بسیاری از اسناد آمده است که در آخر عمر که به پاداش خدمت فراوان حاکمیت گیلان، این استان پرداخته را گرفته بود، باز هم در چاکری و خدمت‌گذاری کوتاهی نمی‌کرد.

در حاکمیت گیلان یک بار غلام بچه شاه عباس را مورد طمع قرار داد و مشمول غضب شاه عباس شد، شاه او را به اصفهان احضار کرد. او که از خشم شاه آگاه شده بود، پیشاپیش برای به دست آوردن دل شاه، آلت تناسلی خود را برید و جلوتر فرستاد و به شاه پیغام داد که عضو خطاکار را تنبیه کردم تا شاید شاه او را ببخشد.

در آخر عمل، جمله معروف را گفت که می‌تواند درس عبرتی برای سیاستمداران قدرت طلب امروز باشد. او گفت:

وجودشان نهادینه شده است، در فکر به دست آوردن یک دل هستند تا چند صباحی دیگر از باقی عمر متملقانه شان را بر مسند قدرت زودگذر بنشینند و ناله و نفرین شکنجه شدگان و مظلومان و تجاوزشدگان را پایمال کنند.

غافل از آنکه، آنگاه که قدرت مطلقه شد، هر روز با بن بست‌های جدید مواجه می‌شود و هر روز باید عده‌ای را فدا کند تا قدرت مطلقه را حفظ کند. این خاصیت تمرکز قدرت مطلقه است و بستگی به این یا آن فرد ندارد.

قدرت مطلقه به خصوص در عصر حاضر، هر روز با بن بست‌های جدید مواجه است، چرا که با روند منطقی جامعه هم‌خوانی ندارد و به اجبار دست به جنایت و اعمالی خلاف انسانی می‌زند، زیرا حفظ قدرت مطلقه جز از این طریق نامعقول، امکان‌پذیر نیست.

فدا کردن غلامان دیروز و جایگزینی آنان با غلامانی جدید، برای حفظ قدرت پوشالی، امری اجتناب‌ناپذیر در هر مقطع زمانی است.

جنایت بر دیگران ادامه می‌یابد و رده‌های برتر این مزدوران، به قدرت پوشالی خود، در چند روزی که خوش خدمتی می‌کنند، می‌بالند؛ غافل از اینکه در مدت کمی، مزدوری متملق‌تر جای آنان را پر می‌کند و آنچه در این میانه مغفول می‌ماند، همان عزت و شرف و آزادگی است که قربانی قدرت می‌شود.

اصلاح‌طلبان که مدتی نامهربانی قدرت را چشیدند، اکنون در فکر عذر تقصیر به پیشگاه قدرتی هستند که بر دست نشانده‌گان دیروزش، خشم گرفته است، همان‌هایی که حاضر شده‌اند تا هزاران دل را به درد آورند تا یک دل را به دست آورند. هر چند طرفداران عادی و صادق آنان، به چنین ترفندی تن نمی‌سپارند و برای به دست آوردن یک، دل حاضر نیستند دل دیگران را به درد آورند و از این همه نامردمی‌ها در سال‌های گذشته، چشم‌پوشی کنند.

اما به نظر می‌رسد سردمداران اصلاحات نظیر رییس‌جمهور سابق، که تملق و چاپلوسی در

به آن دوخته‌اند تا شاید دل قدرت برتر را به دست آورند و با کنار زدن رییس‌جمهوری و دولت مستقر، خود جایگزین آن شوند. عده‌ای از آنان، هم اکنون خود را برای شرکت در انتخابات آینده آماده می‌کنند تا با همین سیستم موجود و واحدهای نظارتی و فیلترینگ، شاید گوشه‌ای از قدرت را به دست آورند و در حاکمیت شریک شوند.

در یک نظام سودمحور، همواره عده‌ای خود فروخته، متملق و چاپلوس قدرت یافت می‌شوند که با دریافت پول و موقعیت و مقام، به هر کاری دست می‌زنند، این امری ثابت شده است.

دربوژگان قدرت و سرمایه و مفتخوران و متملقان و چاپلوسان، در یک نظام چپاولگر سرمایه‌داری همواره وجود دارند و برای گذران زندگی حقیرانه‌ی خود حاضرند به آدم‌کشی، شکنجه و جنایت و... دست بزنند تا حقوقی بگیرند و به زندگی نکبت خود ادامه دهند. زندگی نکبت‌بار این مزدوران با زدن و بستن و به زنجیر کشیدن و

آن سوی خبرها

☺ غربی، کارگر جوشکاری به علت سقوط تیر آهن بر روی سرش در گذشت. (آرمان 13 اردیبهشت)

☺ چشم‌وزیر کار روشن. از این اتفاق ساده‌ای که هر روز و هر جا رخ می‌دهد:

از شوش غربی تا شوش شرقی تا شوش دانیال و شوش‌های دیگر.

☺ در دو انفجار در یک سوله صنعتی در قزوین یک کارگر کشته و 13 کارگر دیگر زخمی شدند.

☺ این هم یک شوش دیگر!

☺ مدیر کل راهداری و ایمنی راه‌های سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای: روزانه 20 میلیارد تومان هزینه تصادفات رانندگی در کشور است. (آرمان 1 خرداد 90)

☺ و سالانه حدود 30 هزار کشته در این جنگ

☺ علی‌ایمانی از بقیه‌ی واحدهای صنعتی استان بی‌خبر بوده که فقط این چند کارخانه را بحرانی و در آستانه‌ی تعطیل نام برده است. اوضاع وخیم‌تر از این حرف‌هاست.

☺ جمعی از کارگران شرکت چینی البرز در مقابل مجلس تجمع کردند. این کارگران بیش از یک سال است که حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده‌اند. (شرق 6 اردیبهشت 90)

☺ شاید بد نباشد یک بار هم تجمعی در مقابل اتاق بازرگانی "پارلمان بخش خصوصی" داشته باشند. سینه چاکان دروغین آزادی که مبلغ بخش خصوصی‌اند، به واقع همه‌کاره اقتصاد این سرزمین‌اند.

☺ در یک کارگاه ساختمانی در خیابان شوش

☺ حدود 50 نفر از کارگران ایرانی اسل اخراج شدند. سوابق برخی از این عده که قراردادهای کاری شان سه ماهه بوده، به 6 سال هم می‌رسد. آرمان 5 اردیبهشت 1390

☺ مادام که قراردادهای موقت کار از حمایت قانونی برخوردار است، اعتراض قانونی نتیجه نخواهد داد، حتا اگر کسی 30 سال سابقه هم داشته باشد.

☺ علی‌ایمانی مدیر کل کار و امور اجتماعی استان قزوین گفت: حدود 30 واحد صنعتی در استان با مشکل پراخت حقوق و تولید مواجه‌اند. در این استان، واحدهای صنعتی متعددی در بحران و در آستانه‌ی تعطیلی قرار دارند. کارخانه‌های فرنیخ، مه‌نخ، پوشینه‌بافت، زیاران، چینی البرز و نازنخ از آن جمله‌اند. (سه شنبه 6 اردیبهشت، آرمان)

آن سوی خبرها

اعلام نشده به مردم تحمیل می شود...

☺ وزیر اطلاعات: مساله میان من و احمدی نژاد داخلی بود و حل شد. (آرمان 1 خرداد 90)

☺ خوب شد که داخلی بودن این مساله اعلام شد، وگرنه مردم گمان می کردند که یک طرف از اسرائیل یا امریکا دستور می گیرد.

☺ احمدی نژاد: نسبت به وضعیت مسکن غصه می خوردم. (آرمان 1 خرداد 90)

☺ چطور؟ مگه رییس جمهور فرمایش وزیر چند کاره را که فرمود: "آنقدر مسکن ساخته ایم که روی دستمان مانده" را نشنیده اند؟

☺ مدیر کل زندانها و اقدامات تامینی خراسان جنوبی: ارقام موجود، رشد 25 درصدی ورود به زندان در استان را در مقایسه با سالهای پیش نشان می دهد. محمد علی اربابی همچنین گفت: خراسان جنوبی از نظر تعداد زندانیان زن، بالاترین آمار کشور را دارد. (شرق 2 خرداد 90)

☺ ماشاله یادت نره!

☺ رییس سازمان نهضت سوادآموزی: 2.6 میلیون نفر در کشور بی سواد هستند. (آرمان 7 خرداد 90)

☺ هنوز خیلی وقت داریم تا بیسوادی را ریشه کن کنیم، تازه همه اش 33 سال از انقلاب 57 می گذرد! عجله نکنید!

☺ آیت اله جوادی آملی: در معماری اسلامی باید مکانی را درخانه برای اقامه نماز خانواده در نظر گرفت. (آرمان 7 خرداد 90)

☺ یکی می مرد از درد بی نوایی یکی...

☺ رییس شواری عالی استانها: طرح سامان دهی

کودکان کار و خیابان روی زمین مانده است. (آرمان 7 خرداد 90)

☺ و بقیه طرح های مربوط به رفاه دیگر اقشار جامعه هم دودشده و هوا رفته است.

☺ دکتر صحراییان در گردهم آیی بیماران ام اس: ابتلا به این بیماری در کشور رشد عجیبی پیدا کرده است. (آرمان 7 خرداد 90)

☺ اتفاقا متخصصین بیماری های دیگر از جمله متخصصین سرطان هم همین را می گویند. جنایت گروهی، کودک آزاری، همسرکشی، خودسوزی و... هم از این رشد عجیب بی بهره نبوده اند؟!

☺ نماینده دشتی و تنگستان در مجلس: آمار اشتغال دولت غیر واقعی است. از 95 هزار شاغل در پارس جنوبی، فقط 8 هزار نفر مانده اند و بقیه بیکار شده اند. (شرق 7 خرداد 90)

☺ این نماینده هم حرف های فتنه برانگیز می زند ها! آمار را باید دولت بدهد. واقعی و غیر واقعی بودن آن هم به کسی مربوط نیست، حتی به کسانی که این دولت را ...

☺ راغفر اقتصاددان: فقرا پولدار نشده اند، پولدارها به فقر نزدیک شده اند. (شرق 8 خرداد 90)

☺ احتمالا منظور آقای اقتصاددان این است که قدرت خرید شاغلان، به قدرت خرید بیکاران نزدیک شده؛ وگرنه پولدارها که به فقر نزدیک نمی شوند، بلکه هر چه فقرا بیشتر و فقر افزون تر شود، پولدارها پولدارتر می شوند.

☺ وزیر مسکن: آنقدر خانه ساخته ایم که روی دستمان مانده است. (شرق 8 خرداد 90)

☺ معلوم نیست چرا این خبر را به رییس جمهور نگفته تا از غصه نجاتشان بدهد.

☺ ریزش یک ساختمان در حال ساخت در میدان

شوش باعث مرگ یک کارگر شد. (شرق 8 خرداد 90)

☺ این هم یک شوش دیگر!؟

☺ در ریزش ساختمان پنج طبقه در شهرک گلپهار مشهد، هفت کارگر زیر آوار ماندند. رسانه ها خبر دادند دو تن از آنها، خود را از زیر آوار بیرون کشیدند، سه تن مجروح شدند و یک تن جان داد و یکی زیر آوار مانده است!؟ در ماه قبل، هشت کارگر در آتش سوزی در بلوار سرفراز مشهد جان باختند.

☺ همین طور همه جای ایران که برای کارگران شده شوش

☺ با دعوت امریکایی ها، یک هیات 16 نفره از بخش خصوصی، برای شرکت در شانزدهمین اجلاس فتورالیا که از سوی مرکز تجارت جهانی برگزار می شود، اعزام می شوند. (شرق 8 خرداد 90)

☺ اما ماموران امنیتی همچنان در میان ضد امریکایی ها، دنبال عوامل استکبار می گردند.

☺ دبیر اجرایی خانه کارگر خوزستان: کارگران قند اهواز 7 ماه است که حقوق نگرفته اند. (آرمان 11 خرداد 90)

☺ این که چیزی نیست، کارگران بعضی از واحدهای تولید نزدیک 2 سال است که حقوق نگرفته اند.

☺ برخی از چهره های جنجالی دولت برای راه اندازی یک بانک جدید به نام "شرق" از بانک مرکزی مجوز گرفته اند و فعالیت خود را از ماه آینده آغاز می کنند. (روزگار 11 خرداد 90)

☺ مگر بقیه چهره های غیر جنجالی که گر و گر بانک راه اندازی می کنند، از مردم مجوز می گیرند؟

همه ی آن ها از بانک مرکزی مجوز دریافت می کنند تا زمینه های قطعی حذف صفرهای

آن سوی خبرها

بیشتری از پول ملی را آماده کنند. همین!

☺ وزیر اقتصادی و دارایی: هدفمند کردن پارانه‌ها به دلیل افزایش پس‌اندازهای مردمی، باعث افزایش منابع بانکی کشور شده است. (روزگار 11 خرداد 90)

☺ دنبال چه می‌گردید؟ در این کشور با ذره‌بین هم نمی‌توانید یک دروغگو پیدا کنید، آن هم میان مسئولین!

☺ نایب رییس کمیسیون بهداشت مجلس گفت: سالانه 5 درصد جمعیت کشور، یعنی بیش از 3.5 میلیون نفر بر اثر پرداخت هزینه‌های درمان، برای همیشه به زیر خط فقر سقوط می‌کنند. (آرمان 11 خرداد 90)

☺ اگر با همین سرعت پیش برویم، حساب کنید چند سال دیگر همه‌ی مردم به زیر خط فقر سقوط می‌کنند. فراموش نکنید که بیش از 45

درصد مردم در حال حاضر در زیر خط فقر دست و پا می‌زنند.

☺ در جواب به سوال از آمار بیکاری، عبدالرضا شیخ‌اسلامی، وزیر کار، گفت: من کاره‌ای نیستم که نرخ بیکاری را اعلام کنم. (آرمان 11 خرداد 90)

☺ در مورد اشتغال هم، ایشان همین جواب را فرموده بود که اشتغال ربطی به وزارت کار ندارد. تنها سوالی که می‌ماند این است که آقای وزیر حال شما چگونه؟

☺ دادستان کل کشور: داشتن ماهواره جرم است. (آرمان 11 خرداد 90)

☺ برخی از صاحب‌نظران معتقدند گیرنده‌های جدیدی توسط عوامل قدرت وارد بازار شده که پس از جمع‌آوری گیرنده‌های قدیمی، توزیع خواهد شد.

☺ کوچک‌زاده نماینده تهران در مجلس: ساعات حضور عکاسان در صحن علنی مجلس، محدود شود. این عکاسان، عکس‌ها را در اختیار خبرگزاری‌های خارجی برای توهین به نمایندگان قرار می‌دهند. تهیه‌ی این عکس‌ها و نمایش آنها

در سایت‌های مختلف، خیانت است. (آرمان 11 خرداد 90)

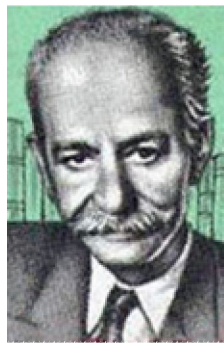
☺ حُب آقاجان به نمایندگان تذکر دهید به جای دیدن برنامه‌های ماهواره‌ها، بخوابند تا موقع رای‌گیری خواب‌شان نبرد و عکاسان نتوانند به رسالت آغشته به توهین و خیانت و... خود عمل کنند.

☺ بزرگترین رستوران گردان خاورمیانه در برج میلاد تهران در ارتفاع 276 متری مورد بهره برداری قرار گرفت. یک وعده شام در این رستوران 1.680.000 هزار ریال هزینه دارد. (روزنامه‌های پایتخت 30 خرداد 90)

☺ زنان سرپرست خانوار از شنیدن این خبر بسیار شاد شدند و در نامه‌ی خود چنین نوشتند: پس از عرض خسته نباشید به شهردار تهران و شورای شهر و بقیه دست اندرکاران این رستوران که به فکر شهروندان مستضعف هستند، به اطلاع می‌رسانیم که از این پس، ما زنان سرپرست خانوار که فرصت پخت و پز نداریم، به اتفاق خانواده شام خود را در این رستوران خواهیم خورد!؟

منتشر شد. سه شعار حریت، مساوات و اخوت در لوگوی مجله، نشانگر اهداف نویسندگان آن است. در سرمقاله‌ی نخستین شماره، در تشریح این سه شعار چنین می‌خوانیم:

“شاید بتوانیم به دین و دولت و وطن و ملت خود خدمتی بکنیم و به ابنای این آب و خاک موروثی که با خون پدران و نیاکان، عجین و سرشته است، ابراز ارادتی نماییم. در تکمیل معنی مشروطیت و حمایت مجلس شورای ملی و معاونت روستائیان و ضعفا و فقرا و مظلومین، امید داریم تا آخرین نفس، ثابت قدم باشیم و از این نیت مقدس تا زنده‌ایم، دست نکشیم و با صدای بلند می‌گوییم که از تهدید و هلاکت، بیم و خوفی نداریم و به زندگی بدون حریت و مساوات و شرف، وقعی

جهانگیرخان صور اسرافیل

به مناسبت روز روزنامه نگار

(سالروز به دار آویخته شدن)

میرزا جهانگیرخان صور اسرافیل)

علی‌اکبر خان قزوینی (دهخدا) منتشر می‌کرد. وی با نوشتن مقاله‌های آگاهی‌بخش در روزنامه صوراسرافیل، درباریان فاسد و خیانتکار را افشا می‌کرد و نقش مهمی در روشن کردن اذهان عمومی، مردم نسبت به بند و بست‌های پشت پرده ارتجاع داشت. نخستین شماره صوراسرافیل در 31 خرداد 1284

روز سوم تیر سال 1287 میرزا جهانگیرخان صوراسرافیل به همراه گروه دیگری از آزادیخواهان اعدام شدند. میرزا جهانگیرخان اولین روزنامه‌نگاری است که در ایران، جانش را در بر سر آرمان و نوشته‌هایش گذاشت. میرزا جهانگیرخان روزنامه صور اسرافیل را با سرمایه میرزا قاسم خان تبریزی و با همکاری میرزا

نمی گذاریم..."

دو تن از گردانندگان روزنامه، دهخدا و جهانگیرخان، در کمیته‌ی انقلاب ملی عضو بودند که وابسته به حزب اجتماعیون و عامیون، به رهبری حیدر عمو اوغلی بود.

در روزنامه، مقالاتی در زمینه‌ی آرمان‌های مشروطیت، تقویت مجلس، اصلاح قشون، تعدیل مالیات‌ها، حفظ و گسترش آزادی‌های فردی و اجتماعی، تقلیل ساعات کار، رفاه کارگران و اصلاحات ارضی از یک سو و از سوی دیگر افشای مظالم درباریان، ثروتمندان، مالکان، نفی ارزش‌های فرتوت و ایجاد بنای نوین جامعه بر اساس مصالح عمومی، چاپ می‌شد که نشانگر خط مشخص فکری دهخدا و میرزا جهانگیرخان است.

سلسله مقالات چرند و پرند، که دهخدا با شیوه‌ای استادانه با تلفیق فرهنگ بومی و نگرش‌های پیشرو به نگارش در می‌آورد، یکی از محبوب‌ترین بخش‌های مجله‌ی صوراسرافیل بود. مخاطب این مقالات مردمان ساده بودند، مردمانی که باید سرنوشت خود را پس از انقلاب مشروطه به دست می‌گرفتند. پس باید به زبان آنان سخن گفته می‌شد و آنان را از آنچه باید، آگاه کرد.

آنچه در ذهن نویسندگان جوانی چون دهخدا و میرزا جهانگیرخان می‌گذشت، لزوم تحول و

تکامل جامعه و به دور افکندن خرافه‌های عتیق و وهم‌های جمعی و قطع ریشه‌های استبداد فکری و طراحی دقیق سیمای کشور، آن گونه که هست و آن گونه که باید بشود، افشای توطئه و دسایس خائنان و نشان دادن رد پای اجانب بود که در کار در هم شکستن انقلاب بودند، همه و همه‌ی اینها، با بیانی ساده در قالب طنزی گیرا و نافذ، بر صفحات مجله نقش می‌بست.

طبیعی بود که مستبدان این همه را تاب نیاورند. هنگامی که تطمیع و پول کاری نتوانست از پیش برد، بهای نوشتن این گونه مطالب، توقیف موقت مجله، تهدید نویسندگان و اقدام به قتل دهخدا بود که نافرجام ماند. اما هیچکدام، نویسندگان صوراسرافیل را نمی‌ترساند، چرا که مردم بهترین پشتیبان آنان بودند. صوراسرافیل با 32 شماره و تیراژ به قولی 24 هزار شماره در هفته، در قلب مردم جای گرفته بود. مردم خواندن آن را ثواب می‌دانستند و آن را در خانه‌ها حبس نمی‌کردند. دست به دست می‌چرخاندند و در قهوه‌خانه‌ها و میدان‌ها برای خیل بی‌سوادان می‌خواندند. این روزنامه، کار شب نامه را می‌کرد. میرزا جهانگیرخان در سرمقاله آخرین شماره (شماره 32 که در 31 خرداد 1287 منتشر شد) خطاب به

فزاق‌های محمد علی شاه چنین نوشت:

"...ما هم از جانبازی و فداکاری عاری نداریم و هیچ وقت نمی‌گوییم که چرا ما مغلوب مستبدین و بی‌دین‌ها شدیم، زیرا که برادران آذربایجانی و گیلانی و فارسی و اصفهانی ما در راهند و عنقریب خواهند رسید. ما می‌خواهیم با بدن‌های خود، زیر سم اسب‌های آنها را نرم و مفروش کرده و زمین تهران را برای تشریفات مقدم این مهمان‌های تازه رسیده، از خون گلوی خود زینت

دهیم و به آن برادرهای مهربان بگوییم که ماییم پیش صف‌های شهدای راه آزادی..."

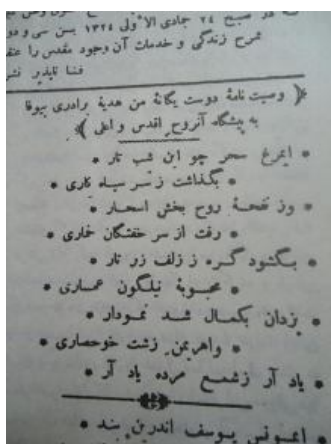
به دنبال به توپ بسته شدن مجلس، جهانگیرخان به همراه ملک المتکلمین، عضو دیگر کمیته‌ی انقلاب ملی، در خانه سید حسن، مدیر حبل‌المتین، پنهان شدند. آنان از پیشنهاد پناهنده شدن به سفارت انگلیس سرباز زده و به هنگام خروج از منزل، به وسیله‌ی فزاقان دستگیر و به باغ شاه برده شدند. طناب دار به گردن ایشان انداخته و بالا کشیده شدند، اما دژخیمان تاب نیاورده و خنجری نیز به قلب‌های آنان فروکردند، به این امید که آزادی و آزادی خواهی را نابود کنند...

میرزا جهانگیرخان در نامه‌ای چند روز قبل از این ماجرا، چنین نوشته بود:

"اگر از پیش نبردم و کشته شدیم و خبر مرگ من به شما رسید، غمگین نشوید، هول نکنید، زیرا که در راه آزادی ایران، یک افتخاری برای شما و فرزندان شما به یادگار گذاشتم..."

علی اکبر دهخدا چند شماره دیگر از صوراسرافیل را در خارج از کشور منتشر کرد. وی شعر "یاد آر، ز شمع مرده یاد آر" را برای دوست و همکار گرانقدرش سرود.

یادشان گرامی باد

در صورت امکان، جهان نوین را به ایمیل دوستان خود ارسال کنید.

نسخه pdf جهان نوین، مناسب پرینت روی کاغذ A4 است. با پرینت و تکثیر نسخه کاغذی جهان نوین، می‌توانید طیف مخاطبان جهان نوین را گسترش دهید.

برای تبادل نظر با هیات تحریریه و یا ارسال مطالب‌تان برای انتشار در جهان نوین، با همین ایمیل تماس بگیرید.

مطالب نشریه در وبلاگ جهان نوین هم منتشر می‌شود. برای تبادل نظر جمعی، می‌توانید در این وبلاگ، نظرات‌تان را منتشر کنید.

تماس با نشریه:

برای دانلود نسخه pdf نشریه جهان نوین، به وبلاگ نشریه مراجعه کنید:

<http://jahanenovin.blogspot.com>

یا با ایمیل نشریه تماس بگیرید:

jahanenovin1@gmail.com

زاغه‌نشینی در مصر دست‌آورد سال‌ها اجرای سیاست‌های نئولیبرالیسم (1)

"عبدسلام" در محله حلبی آباد ناصر، در یک اتاق کوچک به همراه شش فرزندش زندگی می‌کند. این محله در کنار "صخره ماسه سنگی" در حومه قاهره قرار دارد.

محل سکونت این خانواده آنقدر کوچک است که مادر 42 ساله - برای این که فرزندانش بتوانند بخوابند- بیرون از زاغه، شب را با همسایگان سپری می‌کند و صبح هنگام، قبل از رفتن سرکار، وقتی یکی از فرزندانش بیدار می‌شود، یکی دو ساعتی در تخت او می‌خوابد.

عبد سلام می‌گوید:

"بعضی اوقات احساس می‌کنم به زندگی در این زاغه عادت کرده‌ام، حتی اگر نیازهای اساسی ما برآورده نشود... اما بقیه اوقات، هنگامی که امیدم را به این که مانند سایر انسان‌های دیگر زندگی کنم، از دست می‌دهم، آرزو می‌کنم کاش خدا مرا بکشد."

نیازی سلام، یک تاجر مصری که در طرح جمع‌آوری کمک برای این زاغه‌نشینان فعالیت می‌کند، چنین می‌گوید:

"به لطف مبارزات انتخاباتی مورد حمایت دولت (!؟) برای جمع‌آوری کمک به ارائه زندگی بهتر،

بهبود وضعیت مسکن، آب آشامیدنی، سیستم‌های فاضلاب، مدارس، بیمارستان‌ها و شغل، شرایط زندگی میلیون‌ها نفر از ساکنان حلبی‌آباد در این کشور، به زودی می‌تواند بهبود یابد. همه ما باید هر آنچه که ما می‌توانیم، برای بهبود شرایط زندگی ساکنان این محلات انجام دهیم.

...همانطور که ما در اتاق‌های با تهویه مطبوع در خانه‌هایمان زندگی می‌کنیم، میلیون‌ها نفر از هموطنان دیگرمان، مردان و زنان در زاغه‌هایی

زندگی می‌کنند که فاقد حداقل استانداردهای یک زندگی مناسب و معقول است..."

به گفته رئیس آژانس ملی برای بسیج عمومی و تهیه آمار، که بازوی تحقیقاتی دولت است، "صدها محله‌ی فقیرنشین در مصر و 420 محله نا امن" وجود دارد. وی می‌گوید این سازمان اخیراً سعی کرد برای برخی از این "محلات زاغه‌نشین نا امن

هنگامی که ما در مورد حلبی‌آبادها صحبت می‌کنیم، در مورد میلیون‌ها نفر از افرادی حرف می‌زنیم که طی سال‌ها به بدترین شکل نادیده گرفته شده‌اند

خدماتی ارائه کند. اما فعالیت تیم تحقیقاتی در انبوه زاغه‌های کوچک درون کوچه‌های باریک پر از فاضلاب، با استقبال دشمنانه‌ی ساکنان مختل شد. "چرا که مردم، اعتمادی به کمک‌های دولتی ندارند.

نیاز فوری

دبیر کل سازمان عفو بین‌الملل، به تازگی سفری به حلبی‌آباد Manshiet ناصر داشته که عبد سلام

در آن زندگی و کار می‌کند. وی چنین می‌گوید: "اگر چه ممکن است مصر در دوره گذار باشد، ولی این مساله نمی‌تواند اهمیت و ضرورت رسیدگی به نیازهای کسانی را کاهش دهد که برای حفظ کرامت انسانی و تامین نیازهای خانواده‌هایشان می‌جنگند."

در سال 2008 در حلبی‌آباد ناصر، ریزش سنگ‌ها باعث کشته شدن ده‌ها تن از ساکنان حلبی‌آباد شد که توجه جهانیان را به شرایط رقت‌انگیز زندگی در زاغه‌نشین‌های مصر جلب کرد.

در جریان سفر وی، ساکنان حلبی‌آباد این حادثه را به یاد می‌آوردند و توضیح می‌دادند که چگونه در جریان آن حادثه، آنها حس می‌کردند که چقدر ضعیف هستند و چگونه نادیده گرفته شده‌اند.

انسان‌هایی بدون مدرک شناسایی

سازمان عفو بین‌الملل تخمین زده است که ساکنان حلبی‌آبادها در مصر به دوازده میلیون نفر می‌رسند. اما تقریباً غیرممکن است که آمار و ارقام دقیقی در این مورد ارائه داد، چرا که کودکان بسیاری مانند فرزند عبدسلام، شناسنامه و یا هیچ مدرکی ندارند که ثابت کند از نظر قانونی، شهروند این کشور محسوب می‌شوند.

عبدسلام می گوید:

"تعداد زیادی از ساکنان این مناطق، تمایلی به داشتن مدارک شناسایی ندارند... این به این معنا است که برای دولت مصر، این افراد تقریباً مرده اند."

کمپین یک میلیارد پوندی دولت، تا کنون توانسته است معادل 17 میلیون دلار امریکا جمع آوری کند که یک دهم هدفش می شود. با توجه به سخنان رئیس دولتی این صندوق، در وهله اول این کمپین می خواهد کمک هایش را به ساکنان پنج محله زاغه نشین قاهره اختصاص دهد که 47 درصد از ساکنان حلبی آبادهای کشور را شامل می شود و سپس فعالیت های خود را بر مناطق جیزه، اسکندریه و منیا در جنوب کشور متمرکز کند.

در یک پروژه جداگانه، ارتش مصر قول داده است 6000 واحد مسکونی در شش ماه آینده بسازد تا

ساکنان محلاتی مانند حلبی آباد ناصر بتوانند در آنها زندگی کنند.

یک کارشناس مستقل مسکن در مصر می گوید: "هنگامی که ما در مورد حلبی آبادها صحبت می کنیم، در مورد میلیون ها نفر از افرادی حرف می زنیم که طی سال ها به بدترین شکل نادیده گرفته شده اند... این پروژه برای بهبود شرایط زندگی و مسکن در این محله های فقیرنشین، تاثیرات گسترده اجتماعی، سیاسی و اقتصادی خواهد داشت."

اما سوال اینجاست که آیا به علت وجودی این شرایط دشوار برای میلیون ها مصری در این گونه طرح ها توجه شده است؟ سال ها از اجرای طرح های تعدیل ساختاری در مصر می گذرد؛ افزایش سرسام آور قیمت مواد غذایی و سایر مایحتاج روزمره مردم، کاهش دستمزدها، تعطیلی کارخانه ها و

تا مردم مصر و سیاست گذاران، تکلیف خود را با نهادهای بین المللی نظیر بانک جهانی و صندوق بین المللی پول و... روشن نکنند و تا ریشه های اصلی نابرابری های اقتصادی و اجتماعی را نشانه نگیرند و برای نابودی آن اقدام نکنند، اقداماتی شبیه آنچه در بالا به آن اشاره شده است، تنها مسکنی خواهد بود که تاثیر بسیار جزئی در زندگی مردم خواهد داشت.

منابع:

(1)
EGYPT: Taming the slum menace in Cairo, 28 June 2011, IRIN, Humanitarian news and analysis, A service of the UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, www.irinnews.org

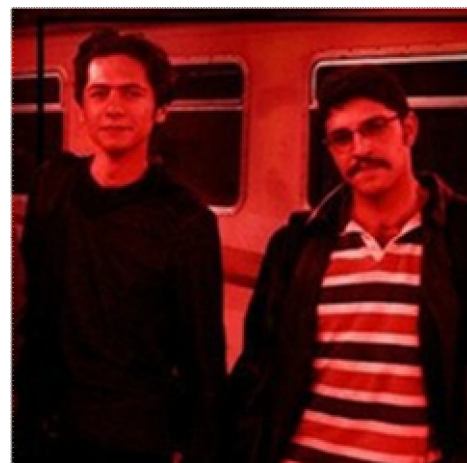

جدول افزایش قیمت ها در فروردین اعلام شده توسط مرکز آمار و بانک مرکزی

چند سوال:

علت این مغایرت ها چیست؟
و چرا آمارهای اعلام شده، با واقعیت همخوانی ندارد و بسیار کمتر از آن چیزی است که مردم، آن را روزانه لمس می کنند؟
و چرا دو مرکز دولتی نمی توانند با هم در اعلام این گونه اخبار هماهنگی کنند؟
آیا در بقیه کارها هم همین قدر هماهنگی میان بخش های مختلف مراکز دولتی وجود دارد؟

نام کالا	مرکز آمار	بانک مرکزی
خوراکی ها	25.7 %	25.7 %
نان و غلات	22.3 %	47.9 %
سبزی و حبوبات	52.6 %	20.5 %
گوشت قرمز و سفید و فرآورده های آنها	29.9 %	13.3 %
ماهی ها	17.8 %	8.1 %
شیر، پنیر و تخم مرغ	9.4 %	21.6 %
روغن و چربی ها	24.7 %	62.9 %
میوه و خشکبار	9.2 %	26.4 %
آشامیدنی ها	-	11.5 %
قند، شکر، مربا، عسل، شکلات و محصولات	-	34.4 %
حمل و نقل	14 %	30 %
پوشاک و کفش	8.7 %	15.5 %

دانشگاه آزاد تبریز:

نیما پور یعقوب و ساسان واهبی‌وش بازداشت شدند

دو تن از فعالان چپ دانشجویی دانشگاه آزاد تبریز، در روزهای 19 و 20 خردادماه توسط نیروهای امنیتی این شهر بازداشت شدند. نیما پور یعقوب، روز پنجشنبه نوزدهم خردادماه بازداشت شد. این دانشجوی رشته مهندسی مکانیک، پس از بازداشت به اداره اطلاعات تبریز منتقل شد. نیما پور یعقوب در سال 87 نیز یکبار بازداشت شده و سپس در دادگاه از اتهام وارده تبرئه شده بود.

ساسان واهبی‌وش نیز روز جمعه 20 خردادماه در تبریز بازداشت شد. وی در تماس تلفنی با خانواده‌اش خبر بازداشتش را تأیید کرده است. این دانشجوی رشته پزشکی دانشگاه آزاد تبریز، هم‌اکنون به همراه نیما پور یعقوب در اداره اطلاعات تبریز در بازداشت به سر می‌برد.

خانواده‌های این فعالان دانشجویی، علی‌رغم مراجعات مکرر به ساختمان اداره اطلاعات در تبریز، از دلایل دستگیری و شرایط نگهداری فرزندان خود خبری به دست نیاورده‌اند. نیروهای امنیتی بدون ذکر دلایل بازداشت، انتقال پور یعقوب و واهبی‌وش از بازداشت‌گاه اطلاعات به زندان تبریز را، منوط به قبول اتهامات طرح شده علیه آنان، عنوان داشته‌اند.

محکومیت محسن برزگر دانشجوی بابل به 2 سال حبس

محسن برزگر، دانشجوی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل و دبیر فرهنگی سابق انجمن اسلامی دانشجویان این دانشگاه، که در روز 25 بهمن 89 پس از خروج از دانشگاه نوشیروانی بازداشت شده بود، از سوی دادگاه انقلاب شهرستان بابل به اتهام اقدام علیه امنیت ملی و توهین به رهبری، به دو سال حبس تعزیری محکوم شد.

پس از تجمع مردم بابل در روز 25 بهمن و بازداشت جمعی از مردم و پنج دانشجوی دانشگاه نوشیروانی، فشارها بر دانشجویان این دانشگاه افزایش یافته است، به طوری که سینا مهدی نیا به 6 ماه حبس تعزیری و پنج دانشجوی دیگر این دانشگاه، توسط کمیته انضباطی، هرکدام به یک ترم تعلیق محکوم شده‌اند.

نتیجه‌ی دو سال رسیدگی

به پرونده‌ی کوی دانشگاه:

حبس، جریمه و شلاق

برای 14 دانشجو

در جدیدترین حکم قضایی که در رابطه با حوادث سال 1388 کوی دانشگاه تهران، صادر شده است، 14 تن از دانشجویان این دانشگاه با احکام قضایی مانند حبس، جریمه و شلاق روبه‌رو شده‌اند.

احکام جدید صادره برای دانشجویانی که در پرونده حمله به کوی دانشگاه تهران محکوم شده‌اند، به شرح زیر است:

- مهیم امیر محمدی، دانشجوی مدیریت: 91 روز تعزیری، یک میلیون تومان جریمه

- علی رفاهی، دانشجوی علوم اجتماعی: 3 ماه حبس به مدت 4 سال تعلیق و 500 هزار جریمه

- کمال رضوی، دانشجو علوم اجتماعی: 3 ماه حبس به مدت 4 سال تعلیق و 500 هزار جریمه

- رسول محسن زاده، دانشجوی علوم اجتماعی: 10 ماه حبس به مدت 4 سال تعلیق

- امیر حسین فضلی: 91 روز تعزیری 1 میلیون جریمه

- کاوه اکبری، دانشجو علوم اجتماعی: 10 ماه حبس به مدت پنج سال تعلیق

- یدالله نعمتی: 10 ماه حبس به مدت 4 سال تعلیق و 1 میلیون جریمه

- حبیب فرزادی: 10 ماه حبس + 1 میلیون تومان جریمه نقدی، که نیمی از آن از حبس به مدت 4 سال تعلیق گردید

- نعیم آقایی: 10 ماه حبس + 500 هزار تومان جریمه نقدی، که نیمی از آن از حبس به مدت 4 سال تعلیق گردید

- دوست محمدی: ده ماه حبس به مدت 4 سال تعلیق

- ایوب نعمتی: 10 ماه حبس + 500 هزار تومان جریمه نقدی، که نیمی از آن از حبس به مدت 4 سال تعلیق گردید

- آوات رضا نیا: سه ماه حبس تعلیقی و 74 ضربه شلاق بدل به 3 میلیون جریمه

- وحید قیصری: 5 ماه حبس که به مدت 4 سال تعلیق شده است، 500 هزار تومان جریمه

- علی سحر وکیلی، دانشجوی علوم اجتماعی: 4 ماه حبس + 500 هزار تومان جریمه نقدی، که نیمی از آن از حبس به مدت 4 سال تعلیق گردید.

صدور 15 ترم

محرومیت از تحصیل برای 9

دانشجوی دانشگاه فردوسی مشهد

احکام محرومیت از تحصیل برای دانشجویان فعال دانشگاه فردوسی، عموماً به دلیل شرکت یا رهبری تظاهرات 25 بهمن 1389 صادر شده است.

مدت زمان محرومیت از تحصیل دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد:

نیما نعیمی، مهندسی عمران 88، دو ترم

آرمین فرخ پی، مهندسی کامپیوتر 87، دو ترم

فاطمه خانی، مهندسی صنایع 87، دو ترم

کارخانه گوشت زیاران تعطیل شد

دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین از تعطیلی کارخانه گوشت زیاران خبر داد. وی افزود: آقایان برای تولید و اشتغال زایی عزمی ندارند اما برای دادن 4 میلیارد تومان به کارگران و اخراج آنان، پول کافی دارند.

سازمان خصوصی سازی که صاحب کارخانه گوشت زیاران است 98 کارگر رسمی را بازخرید و 12 نفر آنان را نیز، که حاضر به این کار نشدند، از کار اخراج کرد.

وی گفت: کارگران گوشت زیاران که همگی رسمی بودند، دارای سوابقی از 15 سال تا 25 سال بودند.

33 ماه حقوق معوقه کارگران

کارخانجات ریسندگی کاشان

کارگران این کارخانه، با حضور در میدان ولی عصر کاشان و مقابل فرمانداری این شهرستان، از فرماندار جدید که تنها سه روز از ورودش به این شهرستان می گذرد، خواستند این مشکل را پی گیری کند.

این کارگران معترض که تعدادشان به حدود سیصد نفر می رسیده، همچنین با حمل پلاکاردهایی، نسبت به 33 ماه تاخیر در پرداخت دستمزدها اعتراض کردند.

2500 کارگر

نورد پروفیل ساوه و نورد لوله صفا

از اول سال تا کنون دستمزدهای خود

را دریافت نکرده اند

2500 کارگر کارخانه های نورد پروفیل ساوه و نورد لوله صفا، از اول سال تا کنون دستمزدهای خود را دریافت نکرده اند. مالک این دو کارخانه که یک نفر است، بیمه های این کارگران را نیز در طول این مدت واریز نکرده است. 90 درصد کارگران این دو کارخانه، با قرارداد موقت یک الی شش ماهه مشغول به کار هستند.

انفرادی بند 2- الف زندان اوین به سر برد. این درحالی است که وی تا کنون، از حق استفاده از مرخصی محروم بوده است.

بهنام ابراهیم زاده، از فعالان حقوق کودک بوده که با "جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان" نیز همکاری داشته است.

دستگیری

شاهرخ زمانی و محمد جراحی

فعالان کارگری تبریز

شاهرخ زمانی، فعال کارگری که عضو کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری و نیز عضو هیات موسس سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمان است، در نیمه های شب 18 خرداد، در حالی که از تهران به تبریز می رفت، در میانه راه توسط ماموران امنیتی دستگیر شد. شاهرخ زمانی بعد از 26 روز بازداشت در تماس با خانواده خویش، به آنها اطلاع داده است که در انفرادی است و بیست روز است که در اعتراض به دستگیری خود، در اعتصاب غذا بسر می برد.

محمد جراحی، فعال کارگری اهل تبریز و عضو کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری، روز 30 خرداد به دنبال احضار به شعبه 11 اجرای احکام دادگاه انقلاب، دستگیر و روانه زندان شد. این فعال کارگری بدون محاکمه و بدون حق دفاع از خود و تفهیم اتهام، به 4 ماه زندان محکوم شده است.

لازم به ذکر است که محمد جراحی، سال گذشته صرفا به دلیل فعالیت در میان کارگران و دفاع از حقوق پایمال شده آنان و همچنین مطالعه نشریات علنی کارگری، توسط ماموران امنیتی دستگیر و مدت چهار روز در بازداشت بود که بعدا با قرار وثیقه آزاد شد. به دنبال زندانی شدن محمد جراحی، تا کنون خانواده ایشان علی رغم مراجعات مکرر، موفق به دیدار و کسب خبری از وی نشده اند.

حسام طالبی، مهندسی مواد 87، دو ترم علی منصوری، مهندسی شیمی 87، دو ترم عرفان راستی، مهندسی مواد 88، دو ترم مرتضی تقدیسی، مهندسی مکانیک 87، یک ترم بهنود حقیقی، ارشد مهندسی مکانیک، یک ترم فرید فضایی، کامپیوتر 87، یک ترم

تحصن اعتراض آمیز دانشجویان

دانشگاه صنعت آب و برق

نسبت به مشکلات صنفی

مسئولان دانشگاه شهید عباسپور در اقدامی بی سابقه، خوابگاه های دانشگاه را در فصل تابستان، تعطیل کردند.

تعدادی از دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد دانشگاه صنعت آب و برق، در اعتراض به این اقدام مسئولان دانشگاه، در جلوی ساختمان ریاست دانشگاه تجمع و تحصن کردند. طبق روال دانشگاه های کشور، در ترم تابستان به دانشجویان کارشناسی ارشد که مشغول انجام پروژه و یا سمینار خود هستند و همچنین دانشجویان کارشناسی که در حال انجام پروژه پایانی خود هستند، امکانات رفاهی همچون خوابگاه و غذا داده می شد.

محکومیت بهنام ابراهیم زاده

به پنج سال حبس تعزیری

بهنام ابراهیم زاده، فعال کارگری، از سوی شعبه 28 دادگاه انقلاب به تحمل پنج سال حبس تعزیری محکوم شد. وی به اتهام "اجتماع و تبانی علیه نظام" این حکم را دریافت کرده است.

این فعال کارگری، پیش از این از سوی شعبه 15 دادگاه انقلاب به 20 سال حبس تعزیری و تبعید به زندان رجایی شهر کرج محکوم شده بود. این حکم سپس با اعتراض وی مواجه شده و در دیوان عالی کشور نقض شد. وی در تاریخ 22 خردادماه 89 از سوی نیروهای اطلاعات سپاه بازداشت و چندین ماه را در سلول

تعطیلی شرکت تبد در قزوین با 300 کارگر

دبیر اجرایی خانه کارگر استان قزوین، خبر از تعطیلی شرکت تبد قزوین داد و اعلام کرد: این شرکت زیر مجموعه بنیاد مستضعفان و جانبازان است و با وجود داشتن حدود 300 کارگر، چند ماهی است که در تعطیلی به سر می‌برد. کارگران شرکت تبد همگی رسمی هستند و در آستانه بازنشستگی قرار دارند که این موضوع، نگرانی‌های کارگران را بیشتر کرده است.

تعویق بازنشستگی کارگران شرکت پلاستیک شاهین

جمعی از کارگران شرکت پلاستیک شاهین می‌گویند: ما حدود 45 کارگر هستیم که طبق قانون بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور، می‌توانیم با 20 سال سابقه کار بازنشسته شویم، اما به دلیل وجود مشکلاتی جزئی، این امر تا کنون به تعویق افتاده است.

واحد بحران زده نداریم!

معاون دبیر اجرایی خانه کارگر ورامین و قرچک گفت: در این منطقه واحد بحران زده نداریم و مسائل کارگری و تولید، در حالت عادی است. وی با بیان این که پارس سرام و قند ورامین، کارخانه‌های مهم این منطقه هستند، اظهار داشت: این کارخانه‌ها نیز گاهی توقیف چند روزه دارند، اما مشکلات شان ادامه دار نیست.

28 مورد از مفاد حمایتی

قانون کار محو شد

علی اکبر عیوضی، عضو هیات مدیره کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران، درباره اصلاح قانون کار گفت: "پیش نویسی از وزارت کار به ما رسیده است که اسم آن را گذاشته‌اند اصلاحیه قانون کار، اما ما هر

"در اصلاح قانون کار، تامین شغل را دنبال می‌کنیم. اگر قرار باشد یک کارگر موقت، دائم شود، یک معنای آن، این است که این کارگر، اگر امروز با 600 هزار تومان مشغول کار است و فردا پیشنهاد کاری بهتری به او شود، او دیگر حق ندارد به آن کار دیگر برود. آیا از مولفه‌های بازار کار سالم و معنطف و پویا، این نیست که هم کارگر و هم کارفرما، قابلیت انتخاب داشته باشد؟" به اعتقاد او، "یکی از مولفه‌های موفقیت بازار کار، قراردادهای موقت است؛ چرا که با این شرایط، همه تلاش می‌کنند به دنبال وضعیت بهتری باشند."

در واقع کارفرمایانی دیده می‌شوند که قراردادهای 89 روزه با کارگران موقت می‌بندند تا از قید و بندهای قانون کار، خارج باشند و مزایای دیگری غیر از حق بیمه و حقوق روزانه، نپردازند. حمید حاج اسماعیلی، با تکیه بر آمار تامین اجتماعی، تعداد کل کارگران کشور را بیش از این میزان می‌داند. حدود هفت تا هفت و نیم میلیون کارگر در سازمان تامین اجتماعی ثبت شده‌اند و به همین تعداد هم، کارگرانی وجود دارند که به صورت فصلی فعالیت می‌کنند. بنابراین در مجموع، چهارده میلیون کارگر در کشور مشغول به فعالیت هستند.

حمید حاج اسماعیلی می‌گوید: در حال حاضر بیش از دو میلیون و 500 هزار کارگاه در کشور وجود دارد که زیر ده نفر اند و از داشتن نماینده کارگری و نهادهای کارگری محروم هستند. این در حالی است که بیش از پنجاه درصد کارگران، در این کارگاه‌ها مشغول به فعالیت هستند.

وی متذکر می‌شود: در حال حاضر هیچ گونه نظارت عالی‌ای روی این کارگاه‌ها وجود ندارد و از سوی دیگر، براساس ماده 191 قانون کار، می‌توان کارگاه‌های زیر ده نفر را، از بخشی از قانون کار معاف کرد. این مساله باعث شده که این کارگران، یا قرارداد نداشته باشند یا با آنها، قراردادهای غیرقانونی و سفید امضا، تنظیم شود.

به دنبال اعتصاب کارگران کارخانه نورد پروفیل ساوه در سال 1386، کارفرما به تدریج قرارداد حدود سیصد نفر از این کارگران را، که سوابق کاری بلایی داشتند، تمدید نکرد.

اخراج کارگر بدون دلیل موجه و سیر تشریفات، غیر قانونی است

طبق دادنامه شماره 115 هیات عمومی؛ دیوان عدالت اداری، اخراج کارگر بدون رعایت تشریفات مذکور در ماده 27 قانون کار و تبصره یک آن را فاقد محمل قانونی اعلام کرد: "نظر به اینکه به موجب ماده 27 قانون کار و تبصره یک آن، فسخ قرارداد کار توسط کارفرما، منوط به احراز قصور کارگر از انجام وظایف یا نقض آیین‌نامه‌های انضباطی با تذکر کتبی کارفرما و کسب نظر مثبت شورای اسلامی یا انجمن صنفی یا هیئت تشخیص حسب مورد است و اخراج کارگر بدون رعایت تشریفات فوق فاقد محمل قانونی است، بنابراین دادنامه شماره 1059 مورخ 22 تیرماه سال 87 شعبه بیستم دیوان عدالت اداری در حدی که متضمن این معنی است، صحیح و موافق اصول و موازین قانونی تشخیص داده می‌شود. این رای به استناد بند 2 ماده 19 و ماده 43 قانون دیوان عدالت اداری، برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری مربوط، در موارد مشابه لازم‌الاتباع است."

تنها دو میلیون از ده میلیون کارگر در ایران، استخدام رسمی هستند

ده میلیون کارگر در اقتصاد ایران مشغول به فعالیت هستند، اما تنها بیست درصد آنها از قراردادهای دائمی و رسمی برخوردار هستند و بقیه به دلیل شرایط کنونی بازار، هر لحظه در آستانه اخراج قرار دارند.

وزیر کار و امور اجتماعی، از قراردادهای موقت دفاع می‌کند. وی حدود یک سال پیش در مصاحبه‌ای اعلام کرد:

چه نگاه کردیم، جز تنگ شدن عرصه بر کارگران چیزی ندیدیم." وی با تأکید بر اینکه فلسفه وجودی قانون کار، حمایت از نیروی کار است، تصریح کرد: "در اصلاحیه ای که وزارت کار نوشته است 28 بند از مفاد قانونی تغییر داده و به عبارت بهتر، تمامی مزایای کارگران در این 28 مورد قطع شده است. در پیش نویس اصلاحیه قانون کار، مرخصی (سالانه) کارگران کم شده و به 20 روز کاهش پیدا کرده است، تشکلات کارگری در اخراج کارگران هیچ کاره شده اند، مرخصی تشویقی برای فوت اقوام درجه یک کارگر حذف شده و افزایش 40 درصدی مزد کارگران در نوبت کاری و شیفت کاری (ضریب اضافه کاری) حذف شده است."

وضعیت کار و زندگی

کودکان کار در ایران

بنا به ماده 79 از قانون کار ایران (مصوب 1369)، به کار گماردن افراد کمتر از 15 سال تمام، ممنوع است. مواد 80 تا 84 همین قانون، فقط اجازه کار برای گروه سنی 15 تا 18 سال را، به عنوان "کارگران نوجوان" مجاز دانسته و این اجازه را بر انجام آزمایش‌های پزشکی سالانه، ساعت کار کمتر از کارگران بزرگسال، ممنوعیت انجام هرگونه کار سخت و زیان‌آور، شب‌کاری و حمل بار بیش از وزن مجاز، مشروط دانسته است. ماده 176 همین قانون نیز، متخلفان از مواد 79 تا 84 را مستحق جرایم نقدی و حبس می‌داند. بندهای 1 و 2 از ماده 32 کنوانسیون جهانی حقوق کودک، که دولت ایران در سال 1372 به آن ملحق شده نیز، تأکید می‌کند که کشورهای عضو این کنوانسیون، باید از کودکان خود در برابر استثمار اقتصادی حمایت کرده و حداقل سن کار، مقررات مناسب برای اشتغال کودکان و مجازات‌ها و ضمانت‌های اجرایی برای مواد ناظر بر کار کودکان را، تعیین کنند.

اما واقعیت موجود در روستاها، خیابان‌ها و

کارگاه‌های پراکنده در سطح شهرها چگونه است؟ هیچ آمار دقیقی از کودکان کار کشور وجود ندارد و باید بر تخمین‌ها یا آمارهای قدیمی استناد کرد و تقریب‌ها را به آمارهای رسمی افزود. طبق آخرین آمار، که مربوط به سرشماری سال 85 است، یک میلیون و 700 هزار کودک در گروه سنی 10 تا 18 سال در کشور کار می‌کنند که البته این آمار، تعداد کودکان کار کمتر از 10 ساله را ثبت نکرده است. از تعداد کل کودکان کار ثبت شده، 825 هزار نفر ساکن شهر و 847 هزار نفر ساکن روستا بوده‌اند و پسران، یک میلیون و 300 هزار نفر و دختران، 380 هزار نفر از جمعیت کودکان کار را شامل می‌شده‌اند. در واقع 3/18 درصد کودکان روستایی و 8 درصد از کودکان شهری کار می‌کنند.

اما آمارهای غیررسمی، نشان از وجود 2 میلیون و 700 هزار کودک کار در کشور دارد. سال 85 تعداد کودکان محروم از تحصیل کشور، 3 میلیون و 500 هزار نفر بود که همان زمان، یک میلیون و 700 هزار نفر از آنها به عنوان کودک کار شناسایی شده بودند و وضعیت کار حدود 900 هزار نفر هم، نامشخص اعلام شده بود که احتمالاً به مشاغل خانگی مشغول بودند.

کودکان کار روستایی، عمدتاً به مشاغل سخت کشاورزی و مرتبط با آن مشغول بوده‌اند و کودکان کار شهرنشین هم گفته‌اند که در کارگاه‌های کوچک صنعتی زیرزمینی و مشاغل خدماتی، مشغول به کار هستند. برخی از نهادها مثل شهرداری هم از کار کودکان استفاده می‌کرده‌اند.

باید افزود در کنار این مشاغل، کودکان در فعالیت‌های خلاف هنجارها مثل باندهای مواد مخدر هم به کار گرفته می‌شوند. غیر از درصد کمی از کودکان کار که به دستفروشی یا جمع کردن ضایعات مشغول هستند و درآمد آنها وابسته به دریافتی روزانه یا وزن ضایعات جمع‌آوری شده است، آن گروه پرشماری که تحت فرمان "کارفرما" کار می‌کنند، از حداقل‌های قانون پرداخت و دستمزد هم محروم می‌مانند.

دستمزد پرداختی به کودکان هرچند که به توان کودک و قدرت چانه‌زنی او و حتی نوع شغل وابسته است، اما معمولاً یک چهارم تا نصف دستمزد یک کارگر بزرگسال را شامل می‌شود. کودکان کمتر از 15 سال، معمولاً از مزایای سایر کارگران مثل بیمه و پاداش و مرخصی هم محروم هستند.

کودکان کار همواره در معرض آسیب‌های جسمی و روانی و جنسی قرار دارند و اگر پوسته بازار بزرگ تهران را بشکافید، کارگاه‌هایی را پیدا خواهید کرد که هیچ نهاد دولتی بر فعالیت آنها نظارت ندارد و کارگران 10 تا 25 ساله، در آن به صورت شبانه‌روزی کار و زندگی می‌کنند. این فضا بسیار جرم‌زا بوده و زمینه‌ساز آسیب جسمی و جنسی آنها را فراهم می‌کند. علاوه بر آنکه کودکان کار، به سرعت و به کرات توسط کارفرما مورد تنبیه بدنی قرار می‌گیرند.

تحسین صندوق بین‌المللی پول از

اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها

در ایران

هیأتی از کارشناسان صندوق بین‌المللی پول از تاریخ 7 تا 19 خرداد ماه 1390 از ایران بازدید کرد. در پایان این دیدار، گروه مزبور بیانیه‌ای منتشر کرد. در بخشی از این بیانیه آمده است:

"توزیع مجدد وجوه نقدی از محل درآمدهای حاصل از افزایش قیمت‌ها در میان خانوارها، در کاهش نابرابری‌ها، بهبود استانداردهای زندگی و پشتیبانی از تقاضای داخلی در اقتصاد کشور مؤثر بوده است. افزایش قیمت حامل‌های انرژی، به کاهش مصرف بی‌رویه و اتلاف آنها منجر شده است. در حالی که انتظار می‌رود قانون هدفمندی یارانه‌ها در کوتاه‌مدت، موجب کاهش رشد اقتصادی و افزایش نرخ تورم شود، به دلیل منطقی کردن استفاده انرژی در داخل، افزایش درآمدهای صادراتی، تقویت رقابت‌پذیری و نزدیک‌تر کردن فعالیت‌های اقتصادی ایران به ظرفیت کامل و بالقوه آن، این طرح، چشم‌انداز اقتصادی میان‌مدت

درآمد ماهیانه

سازمان تامین اجتماعی ایران

از مرز 1400 میلیارد تومان گذشت

رحمت اله حافظی اظهار داشت: درآمد سازمان تامین اجتماعی، طی نیمه اول سال 89 به طور میانگین 950 میلیارد تومان در ماه بود که با توجه به هزینه 1400 میلیارد تومانی، این سازمان با کسری ماهیانه 450 میلیارد تومان مواجهه بوده است. اما با تلاش و همت کارکنان و تصمیمات صحیح در پایان سال گذشته ضمن تحقق کامل بودجه، درآمد ماهیانه تامین اجتماعی از مرز 1400 میلیارد تومان گذشت.

پرداخت یارانه نقدی

متوقف می شود

سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس روز دوشنبه خبر داد که پرداخت یارانه های نقدی از مرداد ماه متوقف خواهد شد و به جای آن کارت انرژی در اختیار شهروندان قرار خواهد گرفت.

وی با بیان اینکه طرح استفاده از کارت های انرژی از شهریور در کشور اجرا خواهد شد، اظهار داشت:

جایگزین شدن کارت های انرژی به جای یارانه نقدی، از تورم موجود در کشور جلوگیری خواهد کرد و اجرای این طرح، موجب مدیریت مصرف انرژی توسط مردم نیز خواهد شد. هدف از اجرای این طرح، رفع مشکل مردم در پرداخت قبوض است و خانواده هایی که بتوانند مصرف خود را مدیریت کنند، سود خواهند برد و مازاد یارانه های خود را، پس از زمانی که دولت معین می کند، برداشت خواهند کرد.

حسینی اظهار داشت:

براساس این طرح، کارت های انرژی علاوه بر آب، برق و گاز خانگی، در پمپ های بنزین نیز کاربرد داشته و با تجهیز پمپ های بنزین به این سامانه، به هنگام سوخت گیری، مبلغ مورد نظر از کارت انرژی فرد کم خواهد شد.

ایران را به شکل قابل توجهی بهبود خواهد بخشید. ... مقامات ایران موفق شده اند اثرات اولیه افزایش قیمت حامل های انرژی را روی تورم مهار کنند. با وجود افزایش شدید قیمت ها تا حدود 20 برابر، نرخ تورم قیمت مصرف کننده از 1/10 درصد در آذر ماه 1389، فقط تا سطح 2/14 درصد در پایان اردیبهشت ماه 1390 افزایش یافت.

"به منظور حفظ دستاوردهای قانون هدفمندی یارانه ها و همچنین ثبات اقتصاد کلان در میان مدت، اعمال سیاست های پولی و مالی انقباضی هماهنگ، امری ضروری است."

در بخش دیگری از این بیانیه، ضمن تأکید بر تغییر ساختار بنگاه ها از طریق استفاده از فناوری های کارتر از نظر مصرف انرژی، آمده است:

"مستولان باید به منظور حمایت از ایجاد بنگاه ها و شغل های جدید، فعالانه تلاش های خود را برای بهبود فضای کسب و کار ادامه دهند." هیأت صندوق بین المللی پول همچنین بر اهمیت ادامه برنامه اصلاحات بخش بانکی که در قالب برنامه 5ساله توسعه پنجم به تقویت سلامت بخش مالی می پردازد، تأکید کرد.

در این بیانیه همچنین آمده است:

"هیأت، تحولات اقتصادی اخیر را مورد بررسی قرار داد و براساس اطلاعات جدید و مذاکرات صورت گرفته با مقامات ایرانی، برآوردها و پیش بینی های اقتصاد کلان خود را مورد تجدید نظر قرار داد. با وجود کاهش قیمت نفت در سال 1388، رشد تولید ناخالص داخلی واقعی در حدود 5/3 درصد برآورد می شود که این امر ناشی از افزایش چشمگیر تولیدات غیرنفتی و همچنین محصولات کشاورزی است که این رشد مثبت در سال 1389 نیز ادامه داشت. اتخاذ سیاست های پولی مناسب توسط مستولان، تورم سالانه را از 4/25 درصد در سال 1387 به سطح 4/12 درصد در سال 1389 کاهش داد. حجم ذخایر ارزی (ناخالص) در سطح مناسبی قرار دارد و چشم انداز بخش خارجی نیز با توجه به قیمت های بالای نفت بهبود یافته است."

قاچاق کالا به ایران

به طور رسمی انجام می شود

رئیس کمیته مجلس در تحقیق و تفحص از قاچاق، با اشاره به آمار 19 میلیارد دلاری قاچاق گفت که این حجم نمی تواند غیررسمی وارد کشور شود. وی با تأکید بر این که بخش عمده ای از قاچاق، از راه های رسمی یا نیمه رسمی وارد می شود، تصریح کرد:

برخی، از ظرفیت های قانونی موجود، برای ورود غیرمجاز کالا به کشور استفاده کرده اند و در واقع، هنرمندی جریان های اصلی قاچاق است که از این ظرفیت، به سود خود و با کمترین هزینه بهره گرفته و ریسک قاچاق کالا را برای خود بسیار پایین آورده اند.

افزایش نرخ کرایه درون شهری

با اصرار اعضای شورای شهر، نرخ کرایه های حمل و نقل عمومی، افزایش یافت. این در حالی است که مستولان دولتی وعده داده بودند که در سال جاری، نرخ کرایه ها افزایش نمی یابد. پس از اجرای قانون هدفمند سازی یارانه ها، نرخ کرایه تاکسی ها در شهر تهران حدود 20 درصد افزایش یافت. شورای شهر بر اساس قانون، هر ساله نرخ ها را افزایش می دهد.

اخبار رسمی از افزایش تنها 15 درصدی کرایه اتوبوسهای شرکت واحد حکایت دارد، اما از روز اول تیرماه، کرایه اتوبوسهای تندرو مسیر راه آهن - تجریش، از 100 تومان به 200 تومان (معادل 100 درصد افزایش) رسیده است. کرایه اتوبوسهای BRT نیز از 100 تومان به 150 تومان در خط یک و دو افزایش یافته است.

این درحالی است که نماینده دولت، از 6 برابر شدن یارانه حمل و نقل پس از هدفمندی یارانه ها خبر داده، اما مسئولین شهرداری نسبت به تأیید یا تکذیب این ادعا، واکنشی نشان نداده اند. بودجه یارانه حمل و نقل اتوبوسرانی و مترو کل کشور، نشان می دهد که مقدار این بودجه، از 260 میلیارد تومان مصوب در سال گذشته به 400

افزایش زنان فقیر سرپرست خانوار به مرز هشدار رسیده است

هم‌اکنون آمار طلاق در شهر تهران به مرز 30 درصد رسیده است و افزایش زنان فقیر سرپرست خانوار در کشور، به یک بحران تبدیل شده است. گفته می‌شود سالانه بیش از 60 هزار نفر به زنان سرپرست خانواده اضافه می‌شود که بسیاری از آنها گرفتار فقر هستند. از سوی نهادهای مدنی فعال در مسایل اجتماعی مانند انجمن علمی مددکاران معتقدند که مهمترین دلیل تن دادن بسیاری از زنان به روسپی‌گری، فشارهای اقتصادی، کسب درآمد و تامین مایحتاج زندگی است. سال گذشته، یک زن سرپرست خانوار (که شوهرش فوت شده و 3 فرزند داشت) از کمیته امداد ماهانه چهل هزار تومان مستمری دریافت می‌کرده است.

رادان: قضیه کاشمر مال دو ماه پیش بوده و تمام شده

سردار سرتیپ احمد رضا رادان، در جمع خبرنگاران درباره حادثه اخیر خمینی شهر و اتفاقات مشابه آن افزود: "در این زمینه، برخی مواقع موج‌هایی ایجاد می‌شود، زیرا موضوع کاشمر اتفاقی بود که دو ماه پیش رخ داد و همه متهمان دستگیر و با قرار روانه زندان شدند؛ اما جای سوال است که چرا الان این مساله مطرح می‌شود؟"

جانشین فرمانده ناجا با اشاره به این که درباره پرونده خمینی شهر به وظیفه خود عمل کرده ایم، گفت: "سه متهم متواری این پرونده در شهرهای زاهدان و ایرانشهر دستگیر شدند و شاید تلاش داشتند از مرز خارج شوند."

وی افزود: "بیش از 90 درصد متهمان پرونده‌های تجاوز به عنف در سال گذشته دستگیر شده‌اند و سرعتی که معاون اول قوه قضاییه و دادستان کل

است که حکایت از گسترش پدیده زنان خیابانی و روسپی‌گری در ابعاد بسیار وسیع‌تری دارد. رییس انجمن جامعه‌شناسی، در سال 1385 تعداد زنان خیابانی تهران را "دست کم 300 هزار" نفر تخمین زده بود. گفته می‌شود هم‌اکنون شش هزار و 53 زن خیابانی در زندان‌های کل کشور به سر می‌برند. زنانی که دختران 12 تا 25 ساله بیشترین تعداد را بین آنها تشکیل می‌دهند.

نگرانی از نبود آمار مشخص زنان خیابانی، آنجا افزایش می‌یابد که کمیته کشوری ایدز، نسبت به "تغییرالگوی انتقال ایدز از راه تزریق مخدر به ارتباط جنسی کنترل نشده" هشدار می‌دهد. آمار ابتلا به این بیماری از طریق روابط جنسی، از 3/13 درصد در پایان نیمه نخست سال 88 به 9/17 درصد در ابتدای سال جاری رسیده است.

هر زن خیابانی می‌تواند در سال 5 تا 10 نفر را به ویروس ایدز آلوده کند. در حال حاضر در کلانشهر تهران، مراکز بهزیستی امکان نگهداری حدود پنجاه دختر خیابانی را دارد، در صورتیکه هر ساله 300 تا 400 نفر از این افراد، توسط نیروهای پلیس دستگیر و با حکم دادگاه به مراکز بهزیستی سپرده می‌شوند. این در حالی است که تنها 23 مرکز نگهداری بازپروری زنان آسیب دیده در کشور وجود دارد. یعنی به جز استان تهران و خراسان رضوی، سهم هر استان تنها یک مرکز است.

آزادی منصوره بهکیش

منصوره بهکیش، شنبه هجدهم تیر با قرار کفالت آزاد شد. خانم بهکیش، از حامیان مادران عزادار (مادران پارک لاله) و مادران خاوران، پس از حدود یک ماه بازداشت، با کفالت مادرش از زندان آزاد شد.

منصوره بهکیش روز 22 خرداد، در یک فروشگاه مورد هجوم مأمورین امنیتی قرار گرفت و همراه با چند نفر دیگر، دستگیر و به بند 209 زندان اوین منتقل گردید. او پیش از این، به خاطر شرکت در اعتراضات مادران عزادار (مادران پارک لاله) هم دستگیر شده بود.

میلیارد تومان در سال جاری، یعنی حدود 70 درصد، افزایش یافته است. با این حال، شورای شهر تهران افزایش 68 درصدی بلیط اتوبوس‌های متعلق به شهرداری را، از 25 تومان به 42 تومان، تصویب کرد.

50 هزار کرمانی آب خوردن ندارند

یکی از مقامات محلی در استان کرمان می‌گوید 624 روستا در این استان، دسترسی به آب آشامیدنی ندارند. به گفته قائم‌مقام شرکت آب و فاضلاب روستایی استان کرمان، این روستاها دارای بالای 20 خانوار هستند و از سال گذشته تاکنون، تنها برای 31 روستا، آب آشامیدنی مهیا شده است.

هم‌اکنون روستائیان کرمانی با بحرانی به نام "تشنگی" روبرو هستند که با احتساب حداقلی هر خانواده 4 نفر، می‌توان گفت در کرمان، حداقل 50 هزار نفر، تشنه مانده‌اند. برای جبران این عقب‌ماندگی، نزدیک به 200 میلیارد تومان باید هزینه شود.

کاهش سن روسپی‌گری در ایران

کمتر از یک هفته بعد از آنکه رئیس پلیس تهران، تعداد زنان خیابانی این شهر را تنها صد نفر اعلام کرد، رییس انجمن جامعه‌شناسی ایران از "کاهش حدود هشت تا ده ساله‌ی سن روسپی‌گری در ایران" خبر داد. دکتر قرایی برخی آسیب‌های اجتماعی نظیر افزایش طلاق، تنوع طلبی مردها، عدم امکان ازدواج، اعتیاد، بی‌کاری و... را از عواملی برشمرد که به گفته او، سن روسپی‌گری در ایران را به 12 تا 18 سال، رسانده است. نتایج آخرین تحقیقات انجام شده که در رسانه‌های رسمی هم منتشر شد، این اظهار نظر امان‌الله قرایی را تأیید می‌کند.

آمارهای انجمن مددکاری ایران نشان می‌دهد که سالانه نزدیک به چهارصد زن خیابانی در تهران دستگیر می‌شوند، اما آمارهای دیگری نیز در دست

شود. این ماموریت قرار بود در تاریخ 27 ماه ژوئن به پایان برسد، اما شورای امنیت آن را برای 90 روز دیگر تمدید کرده است.

اعتراض مردمی اسپانیا به فرانسه و یونان رسید

اسپانیا:

تظاهرات اسپانیایی‌ها در اعتراض به میزان بالای بیکاری و وضعیت وخیم اقتصادی، در مادرید ادامه یافت. هزاران معترض در نزدیکی چادرهای برپا شده در میدان اصلی شهر مادرید، تجمع کرده و حمایت خود را از معترضان، که قریب به دو هفته است در این مکان تحصن کرده اند، ابراز داشتند.

همچنین تظاهرات گسترده در 120 منطقه اصلی شهر مادرید انجام شده است. اعتراضات ضد دولتی در دو هفته اخیر با توجه به ارتباطات گسترده جوانان اسپانیایی در شبکه‌های اجتماعی، رو به افزایش نهاده است. جنبش 15 می موسوم به جنبش خشم اسپانیا، از دو هفته پیش آغاز شد که در آن، پیکان اصلی اعتراضات علیه بیکاری، فساد سیاستمداران و سیاست‌های اقتصادی دولت اسپانیاست.

فرانسه:

میدان "باستیل" پاریس هم، شاهد تظاهرات گسترده ضد دولتی جوانان فرانسوی در حمایت از ناآرامی‌های دو هفته‌ای اسپانیا بود. اعتراض به اوضاع نابسامان اقتصادی، محکومیت سرکوب تظاهرکنندگان جوان اسپانیایی و محکومیت فساد گسترده حاکم بر کشور، از جمله اقدامات جوانان فرانسوی بود که همچنان ادامه دارد.

شهرهای "تولوز" و "بایون" از دیگر شهرهای فرانسه است که همزمان با پاریس، سیاست‌های اقتصادی "سارکوزی" را محکوم کردند. "پاریس! بیدار شو! دموکراسی واقعی می‌خواهیم/ مردم متحد، مغلوب نخواهند شد!" از جمله شعارها و دست‌نوشته‌های فرانسوی‌هایی است که به

مجازات آن را اعدام قرار دادیم". رئیس قوه قضائیه گفت: "بار دیگر از رسانه‌ها می‌خواهم به این موضوع نپردازند، چرا که به امنیت اجتماعی مردم لطمه وارد می‌کند و گاهی نیز اشاعه فحشا است. از مردم هم می‌خواهیم به دستگاه قضایی اعتماد کنند."

مرگ 12 درصد زنان باردار

در سیستان و بلوچستان

ابراهیم عزیزی در کارگروه فرعی سلامت خانواده در استانداری سیستان و بلوچستان، این خبر را اعلام کرد. وی پراکندگی بالای جمعیت در استان، پایین بودن آگاهی مردم از روش‌های جدید تنظیم خانواده، پایین بودن دسترسی به مراکز بهداشتی و پایین بودن سطح اطلاعات مردم در استفاده از روش‌های تنظیم خانواده را، از علل اصلی مرگ و میر مادران باردار در استان بر شمرد. جمعیت این استان، سه درصد از کل جمعیت کشور را تشکیل می‌دهد، اما شش درصد موالید کشور، متعلق به این استان است.

ناتو عملیات نظامی را در لیبی

متوقف نمی‌کند

"آندرس فوگ راسموسن" دبیر کل ناتو اعلام کرد که این سازمان تصمیم ندارد عملیات نظامی در لیبی را متوقف کند.

راسموسن همچنین گفت که نظامیان ناتو، تمامی تدابیر لازم را به کار خواهند بست تا از قربانی شدن مردم لیبی در جریان عملیات نظامی جلوگیری شود.

سخنان راسموسن در حالی بیان می‌شود که "معمّر قذافی" رهبر حکومت لیبی، کشورهای عضو سازمان پیمان آتلانتیک شمالی را متهم به قتل کرده است. شورای امنیت سازمان ملل متحد اجازه داده است که "برای حفاظت از غیرنظامیان"، به مدت 90 روز به نیروهای سرهنگ قذافی حمله

کشور در رسیدگی به پرونده این گونه متخلفان تاکید کردند، نقش قابل توجهی در پیشگیری خواهد داشت."

رادان با بیان اینکه حادثه خمینی‌شهر، عملی مجرمانه است، گفت: "البته باید به ریشه و علت بروز جرم نیز پرداخته شود که این وظیفه کارشناسان اجتماعی است، اما این که برخی‌ها می‌خواهند اقدامات آن خانواده در داخل باغ را بهانه ای برای ارتکاب جرم آن گروه متجاوز توجیه کنند، قابل قبول نیست." جانشین فرمانده نیروی انتظامی در ادامه این نشست خبری، در پاسخ به سوالی مبنی بر این که "آیا بنا دارید در اجرای طرح امنیت اخلاقی از بسیج هم کمک بگیرید؟" افزود: "در بسیاری از ماموریت‌ها از حضور بسیجیان بهره‌های فراوان برده ایم، اما در این طرح فعلا نیازی به حضور آنان نیست و احساس می‌کنیم همراهی مردم با پلیس در این طرح کفایت می‌کند."

رئیس قوه قضائیه: رسانه‌ها به

مسائل تجاوز به عنف دامن نزنند

رئیس قوه قضائیه با تاکید بر اینکه دستگاه قضا، سه پرونده مربوط به تجاوز را با حساسیت لازم و جدیت دنبال می‌کند، گفت: "از رسانه‌ها می‌خواهم به این موضوعات نپردازند، زیرا به امنیت اجتماعی مردم، لطمه وارد می‌کنند." وی ادامه داد: "متأسفانه سرعت مسلحانه، تهدید با سلاح و سرقت به عنف و یا حتی قتل افراد و مأموران بانک، در این گونه جرایم وجود دارد. حتی در مورد یک پرونده خاص، یکی از مسئولان شعبه بانک توسط این سارقان به قتل رسید. اگر ابزاری نداشتیم شاید می‌توانستیم کمی مداخلات کنیم، اما این امر به هیچ وجه قابل قبول نیست... به همین منظور از همه ظرفیت‌های قانونی استفاده کردیم. این در حالی است که حمله مسلحانه با سلاح سرد را نیز، در حکم محاربه و

به گفته حقوق دانان، تصمیم دادگاه عالی مبنی بر رد شکایت جمعی، عواقب منفی برای شکایات جمعی و به ویژه، در رابطه با شکایات جمعی مبنی بر تبعیض جنسیتی دارد. رسانه های ایالات متحده، این تصمیم دادگاه عالی را یکی از پر پیامد ترین تصمیمات این دادگاه، طی سالیان اخیر دانستند.

افزایش قیمت غذا: بحرانی جهانی

غذا، آنچه برای 85 درصد جمعیت جهان موضوعی عادی محسوب می شود، دغدغه اصلی زندگی روزمره پانزده درصد باقیمانده را تشکیل می دهد، خصوصا در دوره ای که قیمت مواد غذایی به اندازه زیادی افزایش یافته است. از ماه ها قبل، رقابت در قیمت محصولات غذایی اصلی آغاز شده و کارشناسان هم زنگ خطر را به صدا در آورده اند. بنابر گزارش سازمان جهانی غذا و کشاورزی، قیمت محصولات غذایی اساسی تا سال 2012 ثابت نمی ماند و افزایش خواهد یافت. وضعیتی دشوار که دامن همه، به ویژه فقرا را، از آمریکا تا آسیا و از اروپا تا آفریقا خواهد گرفت. افزایش قیمت ها در سال 2008 اعتراضات و شورش هایی را برانگیخت. در سال 2011 دوباره قیمت ها بالا رفت و طی یک سال، به 71 درصد رسید.

واردات مواد غذایی، قیمت ها را در کشورهای وارد کننده به میزان 1290 میلیارد دلار افزایش داد، یعنی افزایشی برابر با 21 درصد در مقایسه با سال گذشته. کشورهای وابسته به واردات، بیشتر از سایرین آسیب دیدند و بنابراین تا 30 درصد بیشتر برای واردات شان پرداخت می کنند. کشورهای آفریقایی، بیشترین میزان وابستگی را به واردات مواد غذایی دارند. برخی از این کشورها، بیست درصد تولید ناخالص داخلی را به واردات مواد غذایی اختصاص می دهند.

این تجمعات تاکید می کنند. مردم با اعتراض به واگذاری اموال دولتی به بخش خصوصی، فساد گسترده و بیکاری، احزاب حاکم بر کشورشان را "دزدانی" خطاب می کنند که ملت را تحت فشار قرار داده اند.

جوانان ترکیه

نیز به میدان نبرد آمدند

جوانان ترکیه بار دیگر با اتحاد با مردم ستمدیده دیگر کشورها، به خیابان ها آمدند و مطالبات شان را طلب نمودند. جوانان ترکیه در یک اقدام انترناسیونالیستی و در اتحاد با مردم معترض دیگر کشورها، در ادامه ی تحصن سه روزه شان در میدان تاکسیم شهر استانبول، نوزدهم ژوئن تظاهراتی از گالاتاسارای به طرف میدان تاکسیم شهر استانبول انجام دادند. این راهپیمایی با تشویق و همراهی رهگذران مواجه شد و مردم به تشویق جوانان و هم صدایی در شعارها پرداختند. این جوانان، اعتراض شان را با شعارهایی بر علیه سیستم سرمایه داری، سیستم آموزشی ترکیه، خصوصی سازی مدارس و دانشگاه ها و سرکوب دانشجویان، بیان نمودند.

شکایت جمعی زنان

علیه شرکت وال مارت پذیرفته نشد

دادگاه عالی ایالات متحده، شکایت جمعی عده ای از کارکنان زن فروشگاه های زنجیره ای وال مارت، به نمایندگی از یک و نیم میلیون نفر از کارکنان زن سابق و فعلی را، رد کرد. کارکنان زن شرکت جهانی وال مارت، اکنون حق دارند علیه تبعیضات شغلی و حقوقی خود، بطور انفرادی شکایت کنند. شکایت انفرادی، خرج کمتری برای شرکت مزبور (که دو میلیون کارمند دارد) خواهد داشت.

تاسی از "جنبش خشم" اسپانیا، در خیابان ها حضور دارند.

یونان:

بیش از 30 هزار نفر نیز در میدان مرکزی شهر آتن، علیه سیاست های سختگیرانه اقتصادی دولت یونان، بار دیگر دست به تظاهرات زدند. این تظاهرات که گسترده تر از تظاهرات های پیشین در یونان، علیه سیاست های اقتصادی دولت این کشور بود، توسط احزاب مخالف دولت سازماندهی شده بود. اتحادیه های مختلف و گروه های سیاسی، در سازماندهی این تظاهرات نقش داشتند. معترضان در این تظاهرات، با اشاره به پارلمان و 300 قانونگذار یونانی، خطاب به آنها فریاد می زدند: "دزدها، دزدها".

معترضان در این تظاهرات، همچنین علیه جورج پاپاندرو، نخست وزیر یونان و علیه صندوق بین المللی پول، شعارهایی سر دادند. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، هیچ خشونت طی این تظاهرات گزارش نشده است. به رغم تظاهرات گسترده مردم یونان علیه سیاست های سختگیرانه دولت آتن، نخست وزیر یونان اعلام کرده است که همچنان در راستای اعلام اصلاحات اقتصادی در این کشور گام برمی دارد.

اتحادیه اروپا ضمن برگزاری یک جلسه اضطراری، نسبت به ارائه کمک 330 میلیارد دلاری به اقتصاد ورشکسته یونان تصمیم گیری می کند. اجرای ریاضت اقتصادی، به عنوان مهمترین شرط اتحادیه اروپا برای ارائه این وام عنوان شده است؛ ضمن اینکه هنوز اجماع کاملی هم بین اعضا اتحادیه برای پرداخت وام به یونان شکل نگرفته است.

یونان از 25 ماه مه نا آرام است. یونانی ها با نام گذاری تظاهرات خود تحت عنوان "خشم مردم" در بزرگترین میدان آتن و مقابل ساختمان های وزارت دارایی و پارلمان، تجمع کرده و بر ادامه

منابع خبری این شماره:

خبرگزاری فارس، مهر، ایلنا، آفتاب، کیهان، همشهری، رسالت، اعتماد، خبر آنلاین، یورو نیوز، دانشجو نیوز، افق روشن، تغییر برای برابری

طوفان کورِ سود

پر پر شد از جفای زمان، گل به گلشتم
طوفان ربود، نور، ز فانوس روشنم

با کشتی دلم که ز طوفان گذشته بود
درگیر چاه باد مخالف چو بیژنم

روزم شده سیاه و به یغما برفته روز
خستند جان خسته و بستند روزنم

تار امید من بگسستند و من به رنج
توری برای صید ماهی امید، می‌تنم

خاک بلا به نرگس میهن فشانده‌اند
الکن ز تیغ هائل شان، بوی سوسنم

هم بوته‌های کارِ گلستان اقتصاد
پامال دیو سود شد و هم، سر و تنم

خلقی به خیش عشق، در آمیخت با ستم
طوفان کور سود، درو کرده خرمم

جان در کفم گرفتم و این قوم بی‌خرد
جانم ندید و آتش کین زد به میهنم

وقتی شنید از لب خلقی، برابری
گفتا بدوزم آن لب "دشمن" به سوزنم

تنها اوین نبود کلانشهر مرگ و رنج
پر شد ز شهر مرگ و دوزخ غم، کل میهنم

گویا به خواب رفته درزی تاریخ ملک ما
تیغی کجاست تاک خماری بیفکنم

تدبیر دیگری مگرم تا که بگذرد
این رشته دودِ لعنت از این چشم سوزنم

دوزم به گور و بسپریم این قبله بر مگاک
زان پیش‌تر که او بنوازد به برزنم

آتش فتاده جنگل دل را از این شرار
ابری به بارش افتد اگر من دعا کنم؟

کو؟ کو تبر که وا رهم از شر هرزگان
این هرزه دارِ خشک غم، از بیخ برکنم

بیهوده نیست کشتنِ وقت و زمان، چرا
پر پر شد از جفای زمان، گل به گلشتم

انگبین وحدت

انگل سرمایه خورده خون کار و مسکنم
کارگر مردم که مزدم گشته لاغر چون تنم

خوشه‌های کار من از آن صاحب کار شد
مور استثمار سرمایه زده بر خرمم

کارم ارزان می‌خرند و نسبه پولش می‌دهند
نان گران کردند و نقدش شد بهای گردنم

مزد ناچیزم میان موج پر زور بها
خورده بر سنگ و شکسته چون لب خندیدنم

می‌رسد از هر مناره، بانگ سودایی به گوش
سود کارم سهم او زخمش پس پیراهنم

از فروغ سود کارم راهش آبادی گرفت
وز فسون چشم تنگش، مرد شمع روشنم

نور سود او شب خسران ما دارد ز پی
صبح او یلدای ما، خرداد او شد بهممنم

من در این فصل شکوفایی جنبش‌های خلق
هم چنان در بند نان و آب و تن‌پوش تنم

وام مسکن می‌دهند اما اگر داری حساب
من ندارم، خم شده پشتم به زیر مسکنم

آن که گفتش برق و گاز و نفت و آبت مفت باد
کاش بودی تا بدیدی از گرانی مردنم

در پس جراحی یارانه‌ها از اقتصاد
خون شده جاری ز زخم سفره ام، نا ایمنم

گفتم این دستان و لطفی کرد و مفتی گفت هان
من ندارم پول خردی تا از آن دل برکنم

گفتمش: این قصه گفتم تا بدانی حال را
ور نه امیدی ندارد کس به شیخ بی‌جنم

تیغ استثمار سرمایه توانم را گرفت
گر دوام آرم در این دعوا، فلک بر هم زنم

می‌دمم بر صور اسرافیل، که ای زحمتکشان
کی به صف گردی که روز محشرت را دم زنم

گر به شکلی سازمان یابی چو زنبور عسل
در میان موم وحدت، انگبینی می‌تنم

ور به یاری بر نهد دستی به دستم وا رهم
وا رهانم خلق و میهن را، ز شر دشمنم

می‌دمم بر کوره‌ی وحدت که بی‌هم، خامشیم
بهر آتش در شب دی، شعله با جان می‌زنم

می‌نهم جان را چو تیری در کمان، آرش صفت
تا فرود آید سحر در جنگل آبستنم

سعید سلطان پور و هنر انقلابی

نمایش "عباس آقا کارگر ایران ناسیونال" یکی از تجربه های موفق نمایش خیابانی و مستند در سال 58 بود که به گفته ی کارگردانش، بیش از 45 هزار کارگر آن را تماشا کردند. این نمایش در خیابان ها، در کارخانه ها، در هر کجا که کارگران تحصن کرده بودند و خواسته هایی داشتند و در دانشگاه ها به نمایش در می آمد. تنها در سالن ورزش دانشگاه، بیش از دو سه هزار تن برای دیدن نمایش آمده بودند که رقم بی سابقه ای در طول تاریخ تئاتر ایران بوده و هست... آری در حقیقت "عباس آقا تجربه ای در همزمانی روشنفکران و کارگران" بود. پیوندی که نباید ایجاد می شد حتا به بهای آزارهای و اذیت های فراوان عباس آقا و خانواده اش، بازیگران نمایش و حتا با گرفتن جان کارگردانش، هنرمند متعهد، سعید سلطان پور... سعید سلطان پور از معدود هنرمندانی بود که استعداد و تخیل شکوفای هنری خود را بی هراس از فدا شدن هنر، در خدمت مسایل مردم می گذاشت. او امکان و توانایی آن را داشت و دارد تا هنر خود را در شعر و نمایش، در مراحل برجسته ای از زیبایی و کمال به کار بندد و با خلوص عمل، در خدمت عامه در آورد. یادش گرامی باد. (از مقاله: سعید سلطان پور و هنر انقلابی، شماره نه نشریه جهان نوین)

